

ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการ
องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

การค้นคว้าอิสระ

ของ

บุญญาพร เพราะแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

มกราคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการ
องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

**OPINIONS OF EXECUTIVES THE ADMINISTRATION OF
SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS
IN SANGKHA DISTRICT, SURIN PROVINCE**

การค้นคว้าอิสระ

ของ

บุญญาพร เพราะแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

มกราคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระของ
นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน)

.....ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ
(รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์)

.....ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒินันท์ งามฤทธิ์)

.....กรรมการสอบ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมมาตร ผลเกิด)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทียบ ละอองทอง)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์		
ผู้วิจัย	บุญญาพร เพราะแก้ว		
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน	ที่ปรึกษา	
	รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างคือประชากร ได้แก่คณะผู้บริหารประกอบไปด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบล และหัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบปลายเปิด (Open Form) ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.9385 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลจากการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า ได้ดังนี้ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการ องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ที่มีจำนวนสูงสุด คือ รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มขึ้น รองลงมาคือ การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างให้เป็นไปตามระเบียบอย่างเคร่งครัด และจัดทำบัญชีให้เป็นระบบสามารถตรวจสอบได้ และควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มากขึ้น ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

TITLE Opinions of Executives towards the Administration of Subdistrict Administrative Organizations in Sangkha District, Surin Province

AUTHOR Boonyaporn Proakaew

INDEPENDENT STUDY ADVISORS

	Associate Professor Prajan Kanawan	Advisor
	Associate Professor Prasit Suwannarak	Co-advisor

DEGREE Master of Public Administration **MAJOR** Public Administration

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2011

ABSTRACT

The objective of this study was to investigate the opinions of executives towards the administration of Subdistrict Administrative Organizations in Sangkha District, Surin Province in 6 aspects: 1) infrastructure; 2) quality of life; 3) order and security of communities and society; 4) planning, investment, promotion, and commerce and tourism; 5) natural resources and environment protection; and 6) arts and culture, traditions, and local wisdom. The samples were all 60 executives working in subdistrict Administrative Organizations in Sangkha District, Surin Province. The instrument was a 3-part questionnaire, including, checklist, a 5 – rating scale and open form with its reliability at 0.9385. The statistics used to analyze the data were percentage, mean and standard deviation. The findings were as follows:

1. The opinions of executives towards administration of Subdistrict Administrative Organizations in Sangkha District, Surin Province as a whole were at much level. When considering at each aspect, it was found that the aspects of arts and culture, traditions, and local wisdom, and infrastructure were at most levels while the rest aspects were at much levels. The ranking from the highest to the lowest mean scores were: 1) arts and culture, traditions, and local wisdom, 2) infrastructure; 3) quality of life; 4) natural resources and environment protection; 5) order and security of communities and society; and 6) planning, investment, promotion, and commerce and tourism, respectively.

2. The additional suggestions of the executives towards the administration of Subdistrict Administrative Organizations in Sangkha District, Surin Province were that the government should support more budgets, followed by the purchasing procedures should be based on the regulations strictly and the book keeping can be audited, and the quality of people's life should be more developed, respectively.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน ประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ กรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อยและขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้ ให้อำนวยและประสานงานในการจัดทำภาคนิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ นายสุรพล นาคไชยะ นายกองค้การบริหาร ส่วนตำบล ทับทัน ตำบลทับทัน อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ นางสาวมยุรี สุวรรณราช ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคม ตำบลคม อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ และนางสาวสุพัตรา ชื้อสัคย์ ผู้อำนวยการกองคลังเทศบาลสนม อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือสำหรับใช้ ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้ กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสวิน เพราะแก้ว และ คุณแม่ปติ เพราะแก้ว ที่ให้กำลังใจ ด้วยดีเสมอมา

ประ โยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากการทำภาคนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณแด่ บิดา มารดา บุรพจารย์คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนให้เกิดสติปัญญา ความรู้ และวิชาชีพ ตลอดจนชี้นำคุณธรรมในการดำเนินชีวิตแก่ผู้วิจัย

บุญญาพร เพราะแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น.....	11
แนวคิดและหลักการกระจายอำนาจ.....	20
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร.....	21
แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ.....	25
บริบทอำเภอของสังขะ จังหวัดสุรินทร์.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	52
วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
สรุปผลการวิจัย.....	56
อภิปรายผล.....	57
ข้อเสนอแนะ.....	62
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	62
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	62
บรรณานุกรม.....	3
ภาคผนวก.....	69
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	70
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือวิจัย.....	74
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม.....	81
ภาคผนวก ง แบบสอบถามสำหรับการวิจัย.....	94
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	100
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	102

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	43
3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	43
4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา.....	43
5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่ง.....	45
6 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตามประสบการณ์.....	45
7 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ.....	46
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการ บริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม และรายด้าน.....	47
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการ บริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายข้อ.....	48
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการ บริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมและรายข้อ.....	49
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการ บริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยภาพรวมและ รายข้อ	50
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการ บริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว โดยภาพรวมและรายข้อ.....	51
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการ บริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ.....	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการ บริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยภาพรวมและรายข้อ...	53
15 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การ บริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์.....	54

1 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล.....

17

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 หมวดที่ 9 มาตรา 282-290 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง ตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ โดย กฎหมายพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้ มารองรับการกระจาย อำนาจตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและได้กำหนดบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ จัดทำบริการสาธารณะ และการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น (สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2547:1) จะเห็นว่าองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นนี้มีความเป็นอิสระในการแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชน ซึ่ง การบริหารจัดการ โดยประชาชนดำเนินงานเพื่อประชาชนในท้องถิ่น นั้น ๆ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งคือการดำรงชีวิตของประชาชน เพราะถ้าท้องถิ่นแห่งใดมีการ ปกครองดี ปฏิบัติงานโดยยึดผลประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่นเป็นหลักประชาชนในท้องถิ่น แห่งนั้นก็จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าท้องถิ่นใดมีองค์กรปกครองท้องถิ่น ที่ไม่ดี การปฏิบัติงานโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนในส่วนรวมประชาชนก็ย่อม ไม่มี ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างแน่นอน

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับการ จัดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนถึง(ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 ได้กำหนดให้สภาพตำบลที่มีรายได้ (ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณ ที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี) ไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ให้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 40) และให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นนิติบุคคลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม และมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล คือ จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก เช่น รักษาความสะอาดของถนนทางเดินและที่ สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชนและ คนพิการ คู่สมรสดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น (กรมการปกครอง. 2542 : 18-19)

นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลยังอาจทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้อีกคือ ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง ให้มีการบำรุงรักษาทางระบายน้ำ ให้มีการบำรุงรักษาสถานที่ประชุม ลานกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ ให้มีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม กิจการเกี่ยวกับพาณิชย์กรรมการท่องเที่ยว การผังเมือง และยังคงคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่ออกมารองรับการกระจายอำนาจตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ และการจัดตั้งส่วนภายในและอากรขององค์การบริหารส่วนตำบล พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กล่าวถึง อำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน ได้แก่ การจัดทำแผนและพัฒนาท้องถิ่นของตน การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ การสาธารณูปโภค และการก่อสร้างอื่นๆ การสาธารณสุข การส่งเสริมการฝึก และการประกอบอาชีพ การพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว การจัดการศึกษา การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส การบำรุงรักษาศิลปะจาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 159 - 161)

กฎหมายให้อำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ครอบคลุมการพัฒนาแทบทุกด้านแต่พบว่า ปัญหาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่สำคัญคือคุณภาพ และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง (สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2547 : 62) ได้ทำการศึกษา พบว่าด้านประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพในการบริหารงานอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เขวภา ถิ่นชัยภูมิ (2547:47) ที่ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องมีหน้าที่ในการให้การสนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนความร่วมมือต่างๆ ในการดำเนินงาน ทั้งนี้มีข้อสรุป ข้อเสนอปัญหา ที่เกิดจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้จากประชาชน คือ การไม่มีความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบ ไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ บางแห่งไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม การแสวงหา

ผลประโยชน์จากการจัดซื้อจัดจ้างรวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากพนักงานส่วนตำบล ที่ไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่มีการขัดแย้งกันเองในด้านต่าง ๆ (กรมการปกครอง .2542 : 14-37)

การบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล และการศึกษาวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นสภาพปัญหาที่มีผลต่อการพัฒนางานการบริการสาธารณะ ซึ่งเป็นงานที่บริการประชาชน และเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่ยังไม่ได้รับการดูแลจากท้องถิ่นอย่างเต็มที่นับว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งว่าพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ.2542 ที่ให้อำนาจหน้าที่แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านการบริการสาธารณะนั้นทำให้การจัดการกับปัญหาการบริการของชุมชนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ พบว่ายังมีปัญหาการบริการสาธารณะ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ยังไม่ได้รับการให้บริการระดับในระดับดีเท่าที่ควร องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ได้ให้ความสนใจให้ความสำคัญกับโครงสร้างพื้นฐานด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นมากนักจึงเกิดความบกพร่องในด้านการบริการสาธารณะ

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยภารกิจ 6 ประการ ตามที่ส่วนกลางมอบหมายให้ท้องถิ่นมาดำเนินการ ซึ่งจะได้นำผลการศึกษาเป็นข้อมูลที่จะนำมาปรับปรุงการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

2. เป็นสารสนเทศในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ และองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัย ครั้งนี้ได้ศึกษาการบริหารจัดการของคณะผู้บริหารต่อองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยแบ่งเนื้อหาเพื่อทำการวิจัยออกเป็น 6 ด้าน (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. 2548 : 3-4) ดังต่อไปนี้

- 1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - 1.2 ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - 1.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
 - 1.4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
 - 1.5 ด้านบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 1.6 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ### 2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ในองค์การบริหารส่วนตำบล 12 แห่ง จำนวน 60 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากร

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจความหมายศัพท์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงให้นิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นพูดจริงจากใจ พูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ ด้วยเหตุนี้จึงนิยมกันมากที่จะสำรวจความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือที่เรียกว่าการสำรวจประชามติ จึงอาจกล่าวได้ว่าการหยั่งประชามติเป็นเครื่องมือสำคัญทางวิชาการที่ใช้ศึกษาและสำรวจการแสดงออกทางความคิดเห็นในปัจจุบัน

2. **การบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง การบริหารจัดการตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากส่วนกลางขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

จำนวน 12 แห่ง ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 จำนวน 6 ด้าน คือ

2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง บริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำหรือจัดให้มี การคมนาคม และการขนส่ง การสาธารณสุขไปโรค การสาธารณสุขการ การผังเมืองและการควบคุมอาคาร

2.2 ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต หมายถึง บริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำหรือจัดให้มี การส่งเสริมอาชีพ งานสวัสดิการสังคม การศึกษา การสาธารณสุข การนันทนาการและการปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

2.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย หมายถึง บริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำหรือจัดให้มี การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคสิทธิเสรีภาพของประชาชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นการป้องกันสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว หมายถึง บริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำหรือจัดให้มี การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน การพัฒนาเทคโนโลยี การพาณิชยกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

2.5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง บริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำหรือจัดให้มี การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาป่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ ตลอดจนการดูแลรักษาที่สาธารณะ

2.6 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง บริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำหรือจัดให้มี การปกป้องคุ้มครอง ควบคุมดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

3. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 12 แห่ง

4. คณะผู้บริหาร หมายถึง นายกองการบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
3. แนวคิดและหลักการกระจายอำนาจ
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการบริหาร
5. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ
6. บริบทของอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็น เป็นสภาพความรู้สึทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ไม่ชอบหรือเฉย ๆ ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้หลายประการ ได้ดังนี้

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของมนุษย์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยการเขียน การพูด หรือการแสดงออกบางอย่าง เพื่อต้องการให้บุคคลอื่นรู้ว่าตนเองมีการตอบสนองอย่างไรในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมเป็นตัวกำหนด เช่น

ชยากร เทศะบำรุง (2544 : 6) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติและค่านิยม โดยเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับจิตลักษณะของบุคคลหรือสังคม ค่านิยมเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้างๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

นพมาศ ชีรเวคิน (2539 : 99) กล่าวว่า ความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นพูดจริงจากใจ พูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักถือว่สิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ ด้วยเหตุนี้จึงนิยามกันมากที่จะสำรวจความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือที่เรียกว่าการสำรวจประชามติ จึงอาจกล่าวได้ว่าการหยั่งประชามติเป็นเครื่องมือสำคัญทางวิชาการที่ใช้ศึกษาและสำรวจการแสดงออกทางความคิดเห็นในปัจจุบัน

ศรีสมบุรณ์ แยมกมล (2538: 47) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้น หรือเหตุการณ์นั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออกซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดนี้อาจเปลี่ยนไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

บุญเรียง ขจรศิลป์ และสำเนา ขจรศิลป์ (2531 : 11-12) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกทางวาจาของเจตคติ การที่บุคคลกล่าวว่าเขามีความเชื่อ หรือความรู้สึกอย่างไรรั้น เป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคลนั้น ดังนั้น การวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการแสดงออกทางวาจาหรือการเขียน เพื่อให้บุคคลอื่นรับรู้ต่อความรู้สึกหรือการประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติและค่านิยม โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม พื้นฐานทางสังคมเป็นตัวกำหนด

ประเภทของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาหาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อมั่นและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นการใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบาย การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน เพราะจะทำให้เกิดการดำเนินการต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดความพอใจของผู้ร่วมงาน ซึ่งประเภทของความคิดเห็นมีนักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

แรมเมอร์ (Remmer. 1954 : 104; อ้างถึงใน สวณีย์ คงเพชรทิพย์. 2545 : 8) กล่าวว่าความคิดเห็นมี 2 ประการด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด (Extremes) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรัก จนหลงบูชา ทิศทางลบสุด ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นประเภทนี้จะรุนแรง และเปลี่ยนแปลงได้ยาก
2. ความคิดเห็นจากความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี (Positive) ได้แก่ ชอบยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในลักษณะเป็นกลาง (Neutrality) ได้แก่ เฉยๆ ไม่มีความคิดเห็น และความเข้าใจในทางไม่ดี (Negative) ได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วยการแสดงความคิดเห็นของบุคคล สามารถแสดงออกได้ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ

เช่น การศึกษา ทักษะคติ วัฒนธรรมค่านิยม ประสบการณ์ เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้สามารถทำให้ พฤติกรรมแสดงออกแตกต่างกัน

ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ ภูมิหลังทางสังคม ค่านิยม ทักษะคติ ตลอดจนปัจจัยอื่นๆ ซึ่งจะประกอบไปด้วยความคิดเห็นเชิงบวกและความคิดเห็นเชิงลบ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล การวัดจึงวัดจากแรงจูงใจ การรับรู้ แต่มีข้อแตกต่างของประสบการณ์และปัจจัยอื่น ๆ จึง

วีรตัน ชันพันธ์ (2544 : 13) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นของบุคคลเกิดจากประสบการณ์ การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การเลียนแบบและองค์ประกอบทางสังคม

1. ประสบการณ์ บุคคลจะมีความคิดเห็นที่ดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่มีต่อสิ่งนั้นๆ ในลักษณะใด หากบุคคลนั้นมีประสบการณ์ที่ดีก็จะทำให้มีความคิดเห็นที่ดีและหากบุคคลนั้นมีประสบการณ์ที่ไม่ดีก็จะมีความคิดเห็นที่ไม่ดีเช่นกัน

2. การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ความคิดเห็นของคนบางคนอาจเกิดจากความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนอื่น โดยได้รับข้อมูลเรื่องราวต่างๆ จากผู้ที่สัมพันธ์ด้วยแล้วถ่ายทอดความคิดเห็นนั้นมาเป็นของตน เช่น ความสัมพันธ์ที่มีต่อพ่อแม่ ครู อาจารย์ บุคคลนั้นก็ได้รับความเห็นถ่ายทอดจากบุคคลใกล้ชิดได้เป็นอย่างมาก

3. ตัวแบบความคิดของบุคคลบางอย่างเกิดจากการเลียนแบบเด็กอาจเลียนแบบพฤติกรรมอย่างที่คุณชอบจากพ่อแม่ ครู และบุคคลที่ใกล้ชิด นอกจากนั้นอาจเลียนแบบจากภาพยนตร์สื่อต่างๆ ที่ได้พบเห็น หากตัวแบบดังกล่าวมีความคิดเห็นที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งต่างๆ ผู้เลียนแบบก็จะรับเอาข้อมูลฝังเข้าไปในจิตใจและมีความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ เหมือนตัวแบบ

4. องค์ประกอบทางสถาบันสถาบันสังคม สถาบันและสังคมต่างๆ ดังเช่น โรงเรียน วัด โรงภาพยนตร์ และองค์การต่างๆ เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลในการสร้างความคิดเห็นให้เกิดขึ้นกับบุคคลได้เป็นอย่างดี โดยที่บุคคลจะค่อยๆ รับประสบการณ์จากชีวิตประจำวันและสะสมมากขึ้นจนเป็นความคิดเห็นที่มีพฤติกรรมที่ดีต่อไป ดังเช่น โรงเรียนอาจจะอบรมให้เด็กรู้จักเชื่อฟังพ่อแม่ เคารพบิดามารดา เด็กก็จะรับข้อมูลความคิดเห็นที่ดีต่อพ่อแม่ เป็นต้น

จำเรียง ภาวิจิตร (2536 : 248 - 249) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นว่าขึ้นอยู่กับกลุ่มทางสังคมในหลายประการ คือ

1. ภูมิหลังทางสังคม หมายถึง กลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ไปด้วย เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้เยาว์กับผู้สูงอายุ ชาวเมืองกับชาวชนบท ผู้มีรายได้น้อยกับผู้มีรายได้สูง เป็นต้น

2. กลุ่มอ้างอิง หมายถึง การที่คนเราจะคบหาสมาคมกับใครหรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดแก่ผู้ใด หรือการกระทำที่คำนึงถึงอะไรบางอย่างร่วมกันหรืออ้างอิงกันได้ เช่น ประกอบอาชีพอย่างเดียวกัน การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือสมาคมเดียวกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นด้วย

3. กลุ่มกระตือรือร้นหรือกลุ่มเฉื่อยชา หมายถึง การกระทำใดที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นเป็นพิเศษ อันจะก่อให้เกิดกลุ่มผลประโยชน์ตามมา ย่อมส่งผลกระทบต่อความรู้สึกให้บุคคลที่เป็นสมาชิกเหล่านั้นมีความคิดเห็นที่คล้อยตามได้ ไม่ว่าจะให้คล้อยตามในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม ในทางตรงกันข้ามกลุ่มที่เฉื่อยชา ก็จะไม่มียทธิพลต่อสมาชิกมากนัก

ถวิล ชาราโกชน (2526 : 63; อ้างถึงใน เวชยันต์ จันทร์เพชร .2540 : 10) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นว่า มาจากปัจจัยหลายประการ ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ ภาวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้ในการรับรู้ ความผิดปกติ หรือความบกพร่องของอวัยวะรับสัมผัส จะมีผลต่อความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเอง หรือการได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความพึงใจและเกิดความคิดต่อสิ่งนั้น

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อบุคคลเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตขึ้นย่อมต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียนหน่วยงานที่ความคิดเห็นเหมือนกันหรือต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อสารมวลชน คือ สื่อต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรามากขึ้นสื่อเหล่านี้ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ รายได้ และปัจจัยสภาพแวดล้อม คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม เช่น สื่อมวลชน กลุ่มที่เกี่ยวข้องและครอบครัว ตลอดจนประสบการณ์ การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การเลียนแบบ องค์ประกอบของสถาบันทางสังคม กลุ่มอ้างอิงหรือการเป็นสมาชิกกลุ่มเดียวกัน

การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นความเชื่อที่ผ่านการไตร่ตรองมาแล้วในระดับหนึ่ง ซึ่งอาจจะไม่รอบคอบหรือถูกต้องมากนัก การที่คนเราจะแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งออกมาจะต้องมีข้อเท็จจริงหรือความรู้ในเรื่องนั้นๆ ด้วย แต่ความคิดเห็นอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงได้เมื่อข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้รับเปลี่ยนแปลงไป ได้มีนักวิชาการบางท่านให้ข้อคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นไว้ ดังนี้

แมคไกวร์ (McGuire, 1969 : 101 ; อ้างถึงใน พงมาลัย ชมเดือน. 2540 : 24) ได้อธิบายขั้นตอนของขบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและความคิดเห็นว่าองค์ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอนคือ

1. การใส่ใจ (Attention) การให้ความสนใจต่อสิ่งต่าง ๆ
2. การเข้าใจ (Comprehension) การได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและเกิดความรู้
3. การมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (Yielding) มีการเปลี่ยนแปลงสภาวะการณ์ เกิดขึ้นจาก

สภาวะการณ์ปกติ

4. การเก็บเอาไว้ (Retention) การเก็บข้อมูล ความรู้ความเข้าใจและความรู้สึกเอาไว้
5. การกระทำ (Action) เป็นการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาให้ปรากฏแก่

สาธารณะชน การเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติจะเกิดขึ้นครบทุกขั้นตอน ส่วนการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นจะเกิดขึ้นในขั้นตอนที่ 1-4 อย่างไรก็ตามขั้นตอนเหล่านี้จะเกิดขึ้นในบุคคลหรือไม่ต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ความสามารถทางสติปัญญา ความสามารถในการรับรู้ ความขัดแย้งของข่าวสาร และสิ่งเหล่านี้อาจมีส่วนทำให้ขั้นตอนบางขั้นตอนไม่เกิดขึ้นก็ได้

การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นหรือทัศนคติจะเกิดขึ้นจากการใส่ใจ การเข้าใจ การมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น การเก็บเอาไว้และการกระทำ ซึ่งขบวนการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของแต่ละบุคคลที่จะเกิดขึ้นนั้นต้องประกอบไปด้วยสติปัญญา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของแต่ละบุคคลด้วย

การวัดความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาหาความรู้สึกรู้ใจของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อมั่นและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นการใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบาย การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน เพราะจะทำให้เกิดการดำเนินการต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดความพอใจของผู้ร่วมงานมีวิธีการวัดความคิดเห็น (วิรัช เขียมบรรจง. 2523 ; อ้างถึงใน เวชยันต์ จันทร์เพชร. 2549 : 12) ดังนี้

1. การฉายภาพ (Projective Technique) เป็นการวัดโดยการสร้างจินตนาการจากภาพ

โดยภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมา และสามารถพิจารณาได้ว่าบุคคลมีความคิดเห็นหรือมีความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับมาเป็นสำคัญ

2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการซักถามบุคคลช่วยให้ได้ข้อมูลที่ขยายครอบคลุมทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต

3. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่สิ้นเปลืองเวลาและเงินทุนน้อยกว่าวิธีอื่น โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มที่ต้องการศึกษาให้ตอบกลับมาและมีข้อจำกัดอยู่ว่าผู้ที่ถูกถามต้องอ่านออกเขียนได้

4. การให้เล่าความรู้สึก (Self Report) เป็นการวัดโดยให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดตามประสบการณ์ และความสามารถออกมา ถึงแม้ว่าไม่สามารถวัดความคิดเห็นได้โดยตรงแต่เนื่องจากความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้วยภาษาพูด ภาษาเขียน จึงสามารถวัดได้จากการแสดงออกดังกล่าว โดยอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ เช่น การตอบแบบสอบถาม การฉายภาพ การสัมภาษณ์ และการเล่าความรู้สึก เป็นต้น

การวัดความคิดเห็นเป็นการวัดจากการแสดงออกของบุคคลทั้งด้านพฤติกรรม ด้านความรู้สึกนึกคิดของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ ทั้งในด้านดีและไม่ดี โดยการถ่ายทอดความคิดเห็นผ่านทาง การสร้างจินตนาการจากภาพ การตอบสัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถาม การบรรยายเล่าประสบการณ์ ซึ่งเป็นการให้บุคคลแสดงพฤติกรรมภายในออกมา เป็นพฤติกรรมภายในให้บุคคลอื่นได้รับรู้

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 1 พ.ศ. 2548 ได้ให้ความสำคัญในการกระจายอำนาจไปสู่การปกครองท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ อิสระในการกำหนดนโยบายเพื่อการแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นของตนเอง และมีผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติการกิจการจัดการให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นแต่ต้องอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ความหมายการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของการปกครองตนเองเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมากกับแนวคิดและทฤษฎีในการกระจายอำนาจ ได้มีนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ประธาน คงฤทธิศึกษากร (2525 : 7) ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองเป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และเกิดการทำหน้าที่การปกครองท้องถิ่น โดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์กรถูกจัดตั้งและควบคุม โดยรัฐบาลแต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติงานเป็นไปตามนโยบายของตนเอง

ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงศ์ (2540 : 174) ได้กล่าวไว้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองชุมชนที่มีอาณาเขตแน่นอน แต่ไม่มีอำนาจอธิปไตยแยกตัวอิสระไปจากรัฐหรือประเทศ เป็นชุมชนที่มีสิทธิตามกฎหมายการจ้องค์การที่จำเป็นเพื่อออกข้อบัญญัติในการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมท้องถิ่นของตนเองโดยอิสระ ปราศจากการควบคุมภายนอก

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2541 : 33) กล่าวไว้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การที่รัฐบาลในส่วนกลางให้หรือกระจายอำนาจหน้าที่ด้านการบริหาร ไปให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งรวมทั้งให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะบางประการเพื่อชุมชนของตนเองแต่ความเป็นอิสระของหน่วยการบริหารท้องถิ่นจะมีไม่มากจนถึงขนาดที่เป็นอิสระ โดยไม่ขึ้นกับรัฐบาลในส่วนกลาง ในเวลาเดียวกันเพื่อให้การบริหารท้องถิ่นดำเนินการไปได้จึงจำเป็นต้องมีหน่วยการบริหารท้องถิ่นที่รับผิดชอบในการบริหารท้องถิ่น เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนรวมในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รสคนธ์ รัตนเสริมวงศ์ (2546 : 15) กล่าวว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจปกครองตนเอง ตามที่ได้รับการกระจายอำนาจจากรัฐบาล ดำเนินการปกครองตนเองโดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชนเรียกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเป็นอิสระภายใต้กรอบนโยบาย กฎหมายและกำกับดูแลของรัฐบาล

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมดพอสรุปความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นคือการปกครองที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องอยู่ในการควบคุมของรัฐบาลกลาง และมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม คือ อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอสมควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างแท้จริงหากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็กลายเป็นรัฐอธิปไตยเป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาลอำนาจท้องถิ่นมีอำนาจที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ รวมถึงเป็นนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองท้องถิ่น จึงเหมาะสมกับการพัฒนาท้องถิ่น

รูปแบบการปกครององค์การบริหารส่วนตำบล

เคมสภาตำบลได้รับจัดตั้งตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 222/2499 ลงวันที่ 8

มีนาคม พ.ศ. 2499 เรื่อง ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปิดโอกาสให้ราษฎร ได้เข้ามาบริหารงานและร่วมกันบริหารงานของตำบลและหมู่บ้าน ได้ทุกอย่างเท่าที่จะเป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่นที่ราษฎรเป็นส่วนร่วม อันจะเป็นทางนำราษฎรไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตย ด้วยวิธีจัดให้มีสภาตำบลและคณะกรรมการตำบลขึ้น (คู่มือการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. 2545 : 3-4)

การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเริ่มชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2509 กระทรวงมหาดไทยได้ออกคำสั่งที่ 275/2509 เรื่อง ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน (ฉบับที่ 2) ขึ้น โดยรวมคณะกรรมการตำบลและสภาตำบลเข้าเป็นองค์กรเดียวกัน เช่นเดียวกับแบบการปกครองสุขาภิบาล ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมสภาพการณ์ยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาเมืองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ลงมติในหลักการแต่เป็นที่สังเกตว่าคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวนี้เป็นเพียงระเบียบปฏิบัติในท้องถิ่นบางแห่ง ไม่ได้เป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนดว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ได้ระบุไว้

ต่อมาเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 แก้ไขปรับปรุง ระเบียบบริหารของตำบล และให้ปรับปรุงตำบลให้เป็นสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ภายในเวลา 3 ปี เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในขณะนั้น และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงาน อย่างไรก็ตาม ฐานะของสภาตำบลยังไม่ได้เป็นนิติบุคคล แต่ถือเป็นหน่วยหนึ่งขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยย่อยขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่านั้น

ใน พ.ศ. 2537 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบบริหารงานในตำบลแทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 นับตั้งแต่พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้เมื่อ วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 ทำให้มีการปรับฐานะการบริหารในระดับตำบล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่ของสภาตำบลทั่วประเทศ โดยแบ่งออกเป็นรูปแบบ ดังนี้ (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 169 - 170)

1. รูปแบบสภาตำบล ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล ได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงิน อุดหนุนต่ำกว่า 150,000 บาท
2. รูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปี 150,000 บาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

หลักเกณฑ์ที่กำหนดให้สภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดว่า ถ้าสภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบล ให้พ้นจากอำนาจแห่งสภาตำบลนับแต่วันที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลและประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้โอนบรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ และเจ้าหนี้ของสภาตำบลไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่สะท้อนถึงความพยายามของรัฐบาลที่จะกระจายอำนาจสู่หน่วยการบริหารระดับตำบล ซึ่งส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นจุดเริ่มต้นของการกระจายอำนาจการบริหารราชการปกครองสู่องค์กรพื้นฐานระดับตำบล โดยประชาชนจะได้รับประโยชน์จากองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการพัฒนาตำบลซึ่งตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมแนวคิดตามระบอบประชาธิปไตย ในสังคมปัจจุบันที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงาน (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. 2545 : 69) โดยผ่านผู้แทนของคนในองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้ เป็นที่เชื่อได้ว่าความเจริญและการพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบล จะส่งผลให้เกิดความเจริญและการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ในภาพรวมของประเทศต่อไป

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลใหม่เกิดจากการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (พรชัย สัจจิตธรรมโรจน์. 2550 : 245-248) ดังนี้

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาจำนวนหมู่บ้านละ
- 2 คนซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีเพียง 1 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกสภา 6 คน อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีกำหนดคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาและรองประธานสภา 1 คน ซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งประธานสภาและรองประธานสภาตามมติขององค์การบริหารส่วนตำบล

มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน เป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พ้นจากตำแหน่งเมื่อครบอายุสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายมีดังนี้

- 1.1 ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 1.2 พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
- 1.3 ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบัญญัติ นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และข้อบังคับทางราชการ

2. คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบไปด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เกิน 2 คน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมาย ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งนับแต่วันเลือกตั้ง และมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระไม่ได้ ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลา 4 ปี ก็ให้ถือว่าเป็น 1 วาระ และเมื่อได้ดำรงตำแหน่ง 2 วาระติดต่อกันแล้ว จะดำรงตำแหน่งได้อีกเมื่อพ้นระยะเวลา 4 ปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบล อาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีใช้สมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกมอบหมายไม่เกิน 2 คนและอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน มอบหมายไม่เกิน 2 คน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คนซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายมีดังต่อไปนี้

- 2.1 บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบัญญัติ และ แผนพัฒนาตำบลและรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2.2 จัดทำแผนพัฒนาตำบล และงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ

2.3 รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

2.4 ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆตามที่ทางกรมอบหมาย

3. การแบ่งส่วนราชการภายในองค์การบริหารส่วนตำบล

การแบ่งส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากที่กล่าวมาแล้วว่ามีสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ยังมีฝ่ายประจำที่เป็นกลไกช่วยบริหารและดำเนินการ นั่นคือ พนักงานส่วนตำบล การแบ่งส่วนราชการในองค์การบริหารส่วนตำบล พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มาตรา 72 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดแบ่งการบริหารออกเป็น ((โกวิท พวงงาม . 2550 : 260)

3.1 สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

3.2 ส่วนต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น ส่วนที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะจัดตั้งขึ้นนั้น ให้คำนึงถึงภารกิจหน้าที่และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยอย่างน้อยควรมีโครงสร้างทางการบริหาร ดังนี้

3.2.1 สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานการประชุม งานที่เกี่ยวกับการตราข้อบังคับตำบล งานนิติการ และ การพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำข้อบังคับงบประมาณประจำปี และงานอื่น ที่ได้รับมอบหมาย

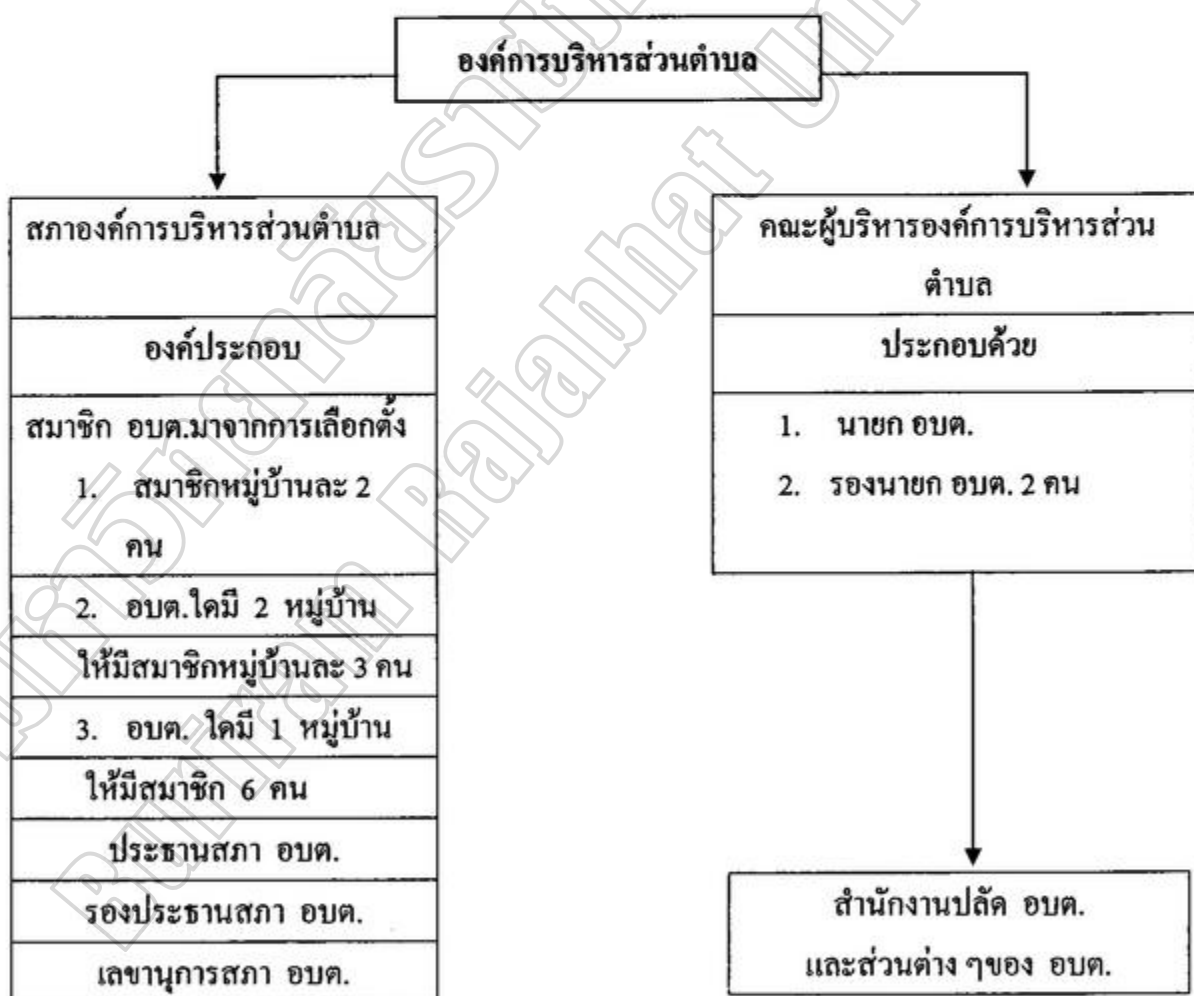
3.2.2 ส่วนการคลัง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การหักเงินภาษีเงินได้และการนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการตัดโอนเงินเดือนรายงานคงเหลือประจำวัน งานของอนุมัติเบิกตัดปี และขอขยายเวลาเบิกจ่าย งานจัดทำงบแสดงฐานะการเงิน งบทรัพย์สิน หนี้สิน งานจัดทำบัญชีแยกประเภท งานทะเบียนคุมเงินรายได้รายจ่ายและงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

3.2.3 ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบ งานก่อสร้างถนนสะพาน งานขุดลอกคลองแหล่งน้ำ งานประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคารงานควบคุมการก่อสร้าง งานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลร้องขอให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ทั้งนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็น และในกรณีเป็นข้าราชการซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง (โกวิทย์ พวงงาม . 2550 : 265)

จะเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่บริหารโดยผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่น เพื่อรับผิดชอบดูแลความเป็นอยู่ของประชาชนและพัฒนาท้องถิ่นจึงมีบทบาทภารกิจมาก คือเป็นผู้กำหนดทิศทางการพัฒนาของชุมชน โดยรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดปัญหาความต้องการของประชาชน โดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้ร่วมกำหนดแนวทางพัฒนาตามเจตนารมณ์ ของประชาชนในท้องถิ่นด้วย เช่น การบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ขอบัญญัติและแผนพัฒนาตำบล เป็นต้น

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2548 : 4)

4. การแบ่งขนาดส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งออกเป็น 3 ขนาดดังนี้ (โกวิท พวงงาม . 2550 : 278)

1. ขนาดใหญ่ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีที่ผ่านมาเกินกว่า 20 ล้านบาท
2. ขนาดกลาง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีที่ผ่านมาเกินกว่า 6 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท
3. ขนาดเล็ก คือ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีที่ผ่านมาไม่เกิน 6 ล้านบาท

5. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การจัดทำงบประมาณ การตรวจสอบการประเมินผลการปฏิบัติงาน องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม มีบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยบัญญัติหน้าที่ ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลต้องทำ (พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. 2550 : 249) ดังนี้

1. อำนาจหน้าที่ต้องจัดทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- 1.1 จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
- 1.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 1.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- 1.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 1.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 1.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ
- 1.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 1.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

2. อำนาจหน้าที่ออกข้อบัญญัติการบริหารส่วนตำบลและกำหนดค่าธรรมเนียม อำนาจหน้าที่ ที่อาจจัดทำภายในองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความสามารถ มีศักยภาพทำเพียงพอ อาจจัดทำกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอีก (พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. 2550 : 249) ดังนี้

- 2.1 ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- 2.2 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 2.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 2.4 ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา สวนสาธารณะ
- 2.5 ให้มีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรและสหกรณ์
- 2.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน
- 2.7 บำรุงส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 2.8 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 2.9 การผังเมือง
- 2.10 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 2.11 การท่องเที่ยว
- 2.12 การพาณิชย์

นอกจากที่กล่าวข้างต้น อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ต้องทำในเขตหรือหากองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในการที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เมื่อกิจการนั้นเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร ในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้ส่วนราชการหรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ นำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณา

3. อำนาจหน้าที่ที่อาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจกรรมร่วมกันได้

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติการบริหารส่วนตำบลและกำหนดค่าธรรมเนียมบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือขัดแย้งกับกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกิน 1,000 บาท เว้นแต่จะมีกฎหมาย กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

สรุปได้ องค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะนิติบุคคลเป็นราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่จะดำเนินกิจการพัฒนา มากมายหลายอย่าง และแม้แต่ละหน่วยงานของรัฐหรือองค์การใด ๆ จะดำเนินการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบล ทราบล่วงหน้าด้วย นอกจากนี้ ในการดำเนินกิจการองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีรายได้อื่นอันเป็นรายได้ของตนเองและเป็นเงินที่ได้รับอุดหนุนจากรัฐบาลด้วย เช่น เงินอุดหนุนจากรัฐบาลจะเป็นรายได้หลักเมื่อมีรายได้เข้ามาแล้วก็ประชุมฝ่ายสภา ฝ่ายบริหาร เห็นชอบตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและรายจ่ายเพิ่มเติมได้ ส่วนของรายได้นั้นแหล่งที่มาของรายได้ขึ้นอยู่กับพื้นที่และขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล นั้น ๆ เป็นสำคัญส่วนการกำกับดูแลโดยผ่านทางจังหวัดและอำเภอ นั้น ก็ให้กำกับดูแลเท่าที่จำเป็นและเหมาะสม หากองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือละเลยการปฏิบัติหน้าที่ นายอำเภอ หรือว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้กำกับดูแล มีอำนาจที่จะดำเนินการตามกฎหมายไว้

แนวคิดและหลักการกระจายอำนาจ

การกระจายอำนาจเป็นการมอบอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบจากรัฐบาลหรือจากการบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ไปสู่การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารราชการแก่ประชาชน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2541:8) การกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นการกระทำหรือมาตรการที่รัฐบาลกลางหรือการบริหารราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ได้มอบอำนาจให้ท้องถิ่นจัดทำกิจกรรมหรือบริการสาธารณะ บางเรื่องภายในเขตของแต่ละท้องถิ่น หรือถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะบางกิจการจากรัฐไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรอบแนวคิดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ยึดหลักการ 3 ด้านคือ

1. ด้านความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล และการเงินการคลังของตน โดยคงรักษาความเป็นรัฐเดี่ยวและความมีเอกภาพของประเทศ
2. ด้านการบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งตนเองได้มากขึ้น โดยปรับบทบาทและภารกิจของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาค และเพิ่มบทบาทให้ส่วนท้องถิ่นดำเนินการแทน เพื่อให้ราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาครับผิดชอบในภารกิจมหภาค และภารกิจที่เกินกว่าขีดความสามารถของ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการได้ โดยกำกับดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านนโยบายและกฎหมายเท่าที่จำเป็น ให้การสนับสนุน ส่งเสริมเทคนิคด้านวิชาการ และตรวจสอบติดตามผล

3. ด้านประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะ ที่ดีขึ้นหรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนภาคสังคม มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมดำเนินการติดตามผลการตรวจสอบ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2545:4) หลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหลักการเปิดโอกาสให้แต่ละท้องถิ่นดูแลจัดการปัญหาของตนเองในระดับท้องถิ่น ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของแต่ละท้องถิ่นได้ กล่าวถึง หลักการกระจายอำนาจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานประโยชน์สำคัญ 5 ประการ

1. เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลางหรือหน่วยบริหารราชการกลาง
2. เป็นการทำให้ปัญหาในท้องถิ่นได้รับการแก้ไขปรับปรุงอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เป็นไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่น
4. เป็นการส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น ได้แสดงความสามารถ และ

พัฒนาบทบาทตนเองในดูแลรับผิดชอบท้องถิ่นตนเอง

5. เป็นการส่งเสริมและพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่น อันเป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตย และเป็นรากฐานสำคัญให้คนในท้องถิ่นก้าวไป เป็นการส่งเสริมความมั่นคงและความเข้มแข็งให้ชุมชนทำให้ประชาชนมีคุณภาพและมีบทบาทดูแลชุมชนของตนเองได้

กล่าวโดยสรุป การกระจายอำนาจเป็นกระบวนการมอบอำนาจในการบริหารจัดการบางเรื่องให้กับท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นด้วยตนเอง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร

ความหมายของการบริหาร

การบริหารเป็นการจัดการอย่างเป็นระบบมีความเป็นระเบียบแบบแผนในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารไว้หลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยพอสรุปได้ดังนี้

วรพจน์ พรหมสัตยพรต (2550 : 17) กล่าวว่า การบริหาร คือ ศิลปะการทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยความร่วมมือของบุคคลอื่น ดังนั้นผู้บริหารจึงเป็นผู้ให้ทิศทางและเป็นผู้นำให้กับองค์กร รวมทั้งตัดสินใจว่าจะใช้ทรัพยากรเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างไร

วรกานต์ สุภาภาศ (2547 : 13) กล่าวว่า การบริหาร คือ การทำงานเป็นคณะบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่ร่วมกันปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน คำว่าการบริหารงานเป็นการแสดงลักษณะการบริหารงานแต่ละประเภท หากเป็นการทำงาน โดยบุคคลเดียวเรียกว่าการทำงาน

กล่าวโดยสรุป การบริหารงานหมายถึง การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความร่วมมือหรือปัจจัยอื่นๆ เพื่อช่วยให้งานสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

กระบวนการบริหาร

การบริหาร ได้เข้ามามีบทบาทต่อการบริหารงานทั้งในภาครัฐและเอกชนเป็นอันมาก ทั้งนี้เพราะ การบริหารที่ดี จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กรนั้น ดังแนวคิดเรื่องการบริหารจึงได้รับความสนใจและค้นคว้ากันอย่างลึกซึ้ง โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะทำให้ได้วิธีการทำงานที่ดีที่สุด นำความพึงพอใจมาสู่ผู้ร่วมงานและผู้รับบริการมากที่สุด โดยทั่วไปในการบริหารทรัพยากรที่เป็นปัจจัยพื้นฐานมี 4 ประการ คือ คน เงิน วัสดุสิ่งของและการจัดการ

มัลลิกา คันทอน (2547:10-13) กล่าวว่า การบริหารงานอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติ หรือที่เรียกกันว่า กระบวนการจัดการ ซึ่งประกอบไปด้วยหน้าที่ที่สำคัญ 5 หน้าที่ คือ

1. การวางแผน (Planning) เป็นหน้าที่การจัดการ หน้าที่แรกที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดทิศทาง ภารกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร ตลอดจนกรอบความคิดแนวทางและการปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ ความซับซ้อนและการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ทำให้ผู้บริหารจำเป็นต้องอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลและการบริหารตัดสินใจในการวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดองค์กร (Organizing) เป็นงานที่ให้ความสำคัญกับการจัดทำโครงสร้างองค์กรและระบบงาน บทบาทอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบและหน้าที่ของบุคลากร เพื่อให้เข้าปฏิบัติงานให้เป็นระบบและสอดคล้องกันภายในหน่วยงาน ซึ่งจะทำให้องค์กรสามารถดำเนินงานสู่เป้าหมายร่วมกันอย่างราบรื่นและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) เป็นงานสำคัญของผู้จัดการทุกคนที่ต้องจัดบุคคลให้เหมาะสมกับงานทั้งใน ด้านคุณภาพ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ประสิทธิภาพ และปริมาณแรงงาน หรือที่เรียกกันว่า การจัดคนให้เหมาะกับงาน ตลอดจนธำรงรักษาและพัฒนาแรงงานที่มีคุณภาพให้อยู่กับองค์กรอย่างต่อเนื่อง

4. การนำ (Leading) เป็นการใช้อิทธิพลและความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตามในการชี้เป้าหมาย ชักจูง กระตุ้น และการเปลี่ยนแปลงผู้ติดตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรเต็มที่

5. การควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการในการกำหนดเกณฑ์และมาตรฐานขั้นตอนการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และแก้ไขให้ดำเนินงานสามารถบรรลุเป้าหมายหรือปรับปรุงแผนการทำงานและดำเนินงานให้สอดคล้องกับข้อจำกัดของเหตุการณ์และสภาพแวดล้อม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร

สำหรับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารที่มีความสำคัญและนิยามกล่าวถึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารประกอบด้วย ทฤษฎีระบบราชการ ทฤษฎีระบบ ทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ทฤษฎีระบบราชการ

แมก เว็บบอร์ (Max Weber) เป็นบุคคลแรกที่ศึกษาระบบราชการในรูปแบบองค์กรแบบทางการ ในระหว่างช่วงปี ค.ศ. 1864-1920 ซึ่ง วารินทร์ เขียวไพรี (2542 : 34 - 36) ได้อธิบายในรายละเอียดดังนี้

1. กฎ เป็นแนวทางสำหรับพฤติกรรมกรปฏิบัติงานของพนักงานอย่างเป็นทางการ กฎสามารถทำให้องค์การมีระเบียบวินัยมากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายขององค์กร การที่พนักงานทุกคนยึดมั่นในกฎระเบียบ จะทำให้เกิดการกระทำที่มีขั้นตอนและการปฏิบัติงานในรูปแบบเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้องค์กรมีความมั่นคง แต่อาจไม่คำนึงถึงความต้องการส่วนตัวของผู้บริหารหรือพนักงาน

2. ไม่ยึดตัวบุคคล การยึดมั่นในกฎระเบียบ จะนำไปสู่การไม่ยึดตัวบุคคล ซึ่งในที่นี้พนักงานทุกคนถูกประเมินว่าปฏิบัติงานตามกฎและวัตถุประสงค์ขององค์กรหรือไม่ ซึ่งวัตถุประสงค์ขององค์กร ได้แก่ ยอดขาย และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน การไม่ยึดตัวบุคคลนี้ จะมีความหมายในเชิงลบซึ่งเว็บเบอร์เชื่อว่า จะเกิดความยุติธรรมสำหรับพนักงานทุกคน กล่าวคือผู้บริหารในระดับสูงจะไม่ใช้ความรู้สึกในการพิจารณาหรือประเมินผู้ใต้บังคับบัญชา

3. การแบ่งงาน เป็นกระบวนการของการแบ่งแยกหน้าที่เพื่อให้เกิดความชัดเจนงานที่มีลักษณะเฉพาะจะทำให้้องค์การสามารถให้ทรัพยากรบุคคลและการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งผู้บริหารและพนักงานจะได้รับการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามลักษณะของงาน

และความชำนาญของบุคคล สำหรับพนักงานที่ยังไม่มีทักษะจะได้รับการมอบหมายงานที่สามารถเรียนรู้และปฏิบัติได้ง่าย

4. โครงสร้างแบบลำดับขั้นสายการบังคับบัญชา โครงสร้างของลำดับขั้นสายการบังคับบัญชาในองค์การสามารถแสดงเป็นรูปแบบปิรามิด ตำแหน่งของงานในโครงสร้างตามลำดับขั้นจะขึ้นอยู่กับจำนวนของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบนี้จะเพิ่มขึ้นเมื่ออยู่ในตำแหน่งสูงกว่า

5. โครงสร้างตามอำนาจหน้าที่ จะเกี่ยวข้องกับ กฎระเบียบ การไม่ยึดตัวบุคคล การแบ่งงานกันทำ โครงสร้างตามลำดับสายการบังคับบัญชา ซึ่งจะเป็นการกำหนดว่าใครเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่มีความสำคัญภายในองค์การ ซึ่งเว็บเบอร์ได้จำแนกรูปแบบโครงสร้างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบออกเป็น 3 รูปแบบ

5.1 อำนาจหน้าที่แบบดั้งเดิม เป็นอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับความเชื่อและความศรัทธาของสิ่งเก่าแก่มาنانซึ่งได้รับการถ่ายทอดกันมา มีพื้นฐานอยู่บนธรรมเนียมและประเพณีที่เคยปฏิบัติสืบต่อกันมา ซึ่งผู้มีอำนาจจะถือเป็นตัวบุคคลที่มีพรสวรรค์และสามารถใช้เวทย์มนต์ได้เช่นสามารถใช้เวทย์มนต์รักษาคนป่วย เป็นต้น

5.2 อำนาจหน้าที่ที่มีมาแต่เกิด หรืออำนาจหน้าที่จากความสามารถพิเศษ เป็นอำนาจที่มีพื้นฐานอยู่บนการอุทิศเวลาเพื่อทำงานต่าง ได้แก่ ความกล้าหาญ การทำตัวเป็นแบบอย่างจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้ได้บังคับบัญชาถูกพิจารณาให้พนักงาน เนื่องจากคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

5.3 อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เป็นอำนาจหน้าที่ที่ถูกต้องตามกฎหมายเกี่ยวกับการออกคำสั่งการบังคับบัญชา ซึ่งเป็นการให้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่มีตำแหน่งเหนือกว่าตามลำดับขั้นของการบังคับบัญชาในองค์การ ซึ่งอำนาจหน้าที่ของพนักงานทุกคนจำเป็นต้องยอมรับว่าเป็นกฎขององค์การ

6. ความมีเหตุผล เป็นลักษณะของการบริหารจัดการซึ่งผู้บริหารที่มีเหตุผลนั้นจะเป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การ ผู้บริหารในระบบราชการบริหารจัดการแบบราชการนี้จะให้หลักการตัดสินใจแบบมีเหตุผลและใช้หลักวิทยาศาสตร์ในการตัดสินใจเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การได้

ทฤษฎีระบบ

ทฤษฎีระบบ เกิดขึ้นช่วงปลายทศวรรษที่ 20 เป็นแนวคิดการบริหารจัดการซึ่งมององค์การเป็นระบบตามหน้าที่ ที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์การ เพื่อหาผลตอบแทนที่มีความเหมาะสมจากส่วนต่างๆ ร่วมกัน (วรารัตน์ เขียวไพรี. 2542 : 36-38)

ระบบ (System) คือกลุ่มของแต่ละส่วนซึ่งสัมพันธ์กันและมีหน้าที่ให้การดำเนินงาน

บรรลุป้าหมาย หน้าที่ของระบบจะต้องแสวงหาปัจจัยนำเข้าสู่จากปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอก การแปลงสภาพปัจจัยนำเข้าสู่ด้วยวิธีการต่าง ๆ และผลก่กันผลผลิตไปสู่สภาพแวดล้อม

ทฤษฎีระบบ สามารถช่วยผู้บริหารกำหนดขอบเขตขององค์การและการใช้ระบบย่อย (Subsystem) ซึ่งเป็นระบบต่าง ๆ ภายในระบบที่มีปฏิริยาต่อกัน ผู้บริหารที่มีแนวคิดเชิงระบบจะมององค์การในลักษณะปฏิริยากับสภาพแวดล้อม ในกรณีที่เป็นระบบปิด (Closed System) จะไม่มีปฏิริยากับสิ่งแวดล้อมโดยมีความสมบูรณ์ในตัวมันเอง ส่วนระบบเปิด (Open System) จะมีปฏิริยากับสภาพแวดล้อมและได้รับการป้อนกลับ ดังนั้นทุกองค์การจึงเป็นระบบเปิด

ทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์

ทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์ เริ่มขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 1950-1969 เป็นการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการบริหารตามสถานการณ์ วรารัตน์ เขียวไพรี (2542 : 38-39) ได้ให้สาระสำคัญดังนี้

การที่ผู้บริหารสามารถประสมประสานแนวทางการบริหารงาน ได้แก่ การบริหารงานตามหลักวิทยาศาสตร์ มนุษย์สัมพันธ์ และพฤติกรรมศาสตร์นั้นหมายถึงการที่ผู้บริหารมีการปรับรูปแบบวิธีการและพฤติกรรมองค์การให้มีการจัดการตามสถานการณ์เฉพาะของสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกองค์การ ความรับผิดชอบของผู้บริหารไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสถานการณ์เฉพาะขององค์การ ทฤษฎีนี้เสนอว่างานที่เหมาะสมในสถานการณ์หนึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับอีกสถานการณ์หนึ่ง งานของผู้บริหารจึงต้องค้นคว้าหาความไม่แน่นอน

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ

ความหมายของการบริการสาธารณะ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ ได้มีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายอธิบายไว้ในหลายมุม ผู้วิจัย ได้รวบรวมและนำมาเรียงเพื่อให้เกิดความเข้าใจดังนี้

มานิตย์ จุมปา (2546:76-77) ได้ให้ความหมายว่า การบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่ฝ่ายปกครองกระทำเพื่อประโยชน์สาธารณะอันเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชน เช่น การคมนาคม การศึกษา การสาธารณสุข เป็นต้น

นันทวัฒน์ บรมานันท์ (2547 : 31) ได้ให้ความหมายว่า การบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมซึ่งรัฐมีหน้าที่ต้องจัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยส่วนรวม เป็นการให้บริการแก่ประชาชนหรือการดำเนินการอื่นเพื่อสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งบริการสาธารณะต้องประกอบด้วยเงื่อนไข 2 ประการ คือ เป็นกิจกรรมที่นิติบุคคลมหาชนเป็นผู้ดำเนินการหรือมอบหมายให้ออกชนเป็นผู้ดำเนินการ และเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ

ประโยชน์สาธารณะและตอบสนองความต้องการของประชาชน

จากความหมายของการบริการสาธารณะที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความ อาจกล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับการบริการสาธารณะที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความไว้ หมายถึง กิจกรรมที่รัฐจัดทำขึ้นหรืออยู่ในความต้องการของประชาชน โดยส่วนรวมเป็นสำคัญ

ลักษณะสำคัญของการบริการสาธารณะ

การบริการสาธารณะ เป็นหน้าที่ที่สำคัญในการบริหารงานภาครัฐ โดยเฉพาะในลักษณะงานที่ต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับประชาชนผู้รับบริการโดยตรง โดยองค์การหรือหน่วยงานผู้ให้บริการมีหน้าที่ในการส่งต่อการบริการให้แก่ ผู้รับบริการซึ่งความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของรัฐเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่าการบริการสาธารณะนั้นประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด การบริการสาธารณะนั้นสามารถสรุปลักษณะที่สำคัญได้ดังต่อไปนี้

นักทวิวัฒน์ บรมานันท์ (2543 : 28) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของการบริการสาธารณะไว้ว่า

1. บริการสาธารณะเป็นกิจการที่อยู่ในความอำนาจการหรือความควบคุมของฝ่ายปกครอง ลักษณะที่สำคัญที่สุดของบริการสาธารณะ คือต้องเป็นกิจการที่รัฐจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของประชาชนส่วนรวม ซึ่งเป็นกิจการที่อยู่ในความอำนาจการของรัฐ แต่เนื่องจากปัจจุบันภารกิจของรัฐมีมากขึ้น กิจกรรรมบางอย่างต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดทำสูง ใช้เงินลงทุนสูงและรัฐไม่มีความพร้อม จึงต้องมอบให้บุคคลอื่น ซึ่งอาจเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งเมื่อรัฐมอบหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะให้บุคคลอื่นดำเนินการจัดทำแล้ว บทบาทของรัฐในฐานะผู้จัดทำหรือผู้อำนาจการก็จะเปลี่ยนไปเป็นผู้ควบคุม โดยรัฐจะเป็นผู้ควบคุมมาตรฐานของบริการสาธารณะ ควบคุมความปลอดภัย รวมทั้งควบคุมค่าบริการ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ตอบแทนมากที่สุดและเสียคร้อนน้อยที่สุด

2. บริการสาธารณะจะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะประโยชน์ โดยความต้องการของประชาชนส่วนรวม อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่อย่างสุขสบายและความต้องการที่จะอยู่อย่างปลอดภัย ดังนั้น บริการสาธารณะที่รัฐจัดทำ จึงต้องมีลักษณะที่สนองความต้องการของประชาชนทั้งสองประการดังกล่าว กิจการใดที่รัฐเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการอยู่อย่างปลอดภัยหรือการอยู่อย่างสุขสบายของประชาชน รัฐก็จะต้องเข้าไปจัดทำกิจการนั้นและนอกจากนี้ ในการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐ รัฐไม่สามารถจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกลุ่มใดได้ รัฐจะต้องจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาคเท่าเทียม

กฤษณ หนาพงศธร (2530 : 37) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของหลักการบริการสาธารณะไว้ดังนี้

1. หลักความสอดคล้องกับต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ ประโยชน์และบริการที่องค์กรจัดให้นั้น จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่หรือทั้งหมดมิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ
2. หลักความสม่ำเสมอ การให้บริการนั้นๆ ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มิใช่ทำๆ หยุดๆ ตามความพอใจของผู้บริการหรือผู้ปฏิบัติงาน
3. หลักความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มใดในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด
4. หลักความประหยัด ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการบริการนั้นจะต้องไม่มากเกินไปกว่าผลที่จะได้รับ
5. หลักความสะดวก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะที่ปฏิบัติได้ง่าย สบาย สั้นเปลื้องทรัพยากร ไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาวะยุ่งยากให้แก่ผู้ใช้บริการมากเกินไป

กิจกรรมที่เป็นการบริการสาธารณะต้องเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ดำเนินการเองและยังหมายรวมถึงกรณีที่รัฐมอบกิจกรรมของรัฐบางประเภทให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการด้วย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะประโยชน์และตอบสนองความต้องการของประชาชน อันจะนำไปสู่ความเจริญและความเป็ยอยู่ของประชาชนที่ดีขึ้น

หลักเกณฑ์ที่สำคัญในการจัดทำบริการสาธารณะ

กิจกรรมซึ่งจัดว่าเป็นบริการสาธารณะไม่ว่าจะเป็นบริการสาธารณะประเภทใด หรือบริการสาธารณะที่จัดทำโดยผู้ใด ย่อมจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ หรือหลักเกณฑ์เดียวกันทั้งสิ้น (นันทวัฒน์ บรรณานันท์.2547: 44 - 45)

1. หลักว่าด้วยความเสมอภาค เป็นหลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญประการแรกในการจัดทำบริการสาธารณะ ทั้งนี้เนื่องจากรัฐเข้ามาจัดทำบริการสาธารณะนั้น รัฐมิได้มีจุดมุ่งหมายที่จะทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ใด ผู้หนึ่งโดยเฉพาะ ประชาชนทุกคน ย่อมมีสิทธิในการบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคกัน ผู้ใช้บริการสาธารณะประเภทเดียวกันย่อมจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกัน
2. หลักว่าด้วยความต่อเนื่อง การบริการสาธารณะเป็นกิจการที่มีความจำเป็นสำหรับ

ประชาชน ดังนั้นหากบริการสาธารณะ หยุคชะงักลงไป ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ประชาชนผู้ใช้บริการย่อมได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายได้ ด้วยเหตุนี้การบริการสาธารณะจึงต้องมีความต่อเนื่องในการจัดทำ หลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะเป็นผลที่เกิดขึ้น โดยตรงจากหลักที่ว่าด้วยการจัดทำ หลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะเป็นผลที่เกิดขึ้น โดยตรงจากหลักที่ว่าด้วยความต่อเนื่องของรัฐเป็นหัวใจสำคัญของการบริการสาธารณะ หลักสำคัญของหลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะ คือ นิติบุคคลมีหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะจะต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง หลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะมีข้อควรพิจารณา 3 ประเด็นหลักคือ (นันทวัฒน์ บรมานันท์.2547: 44-45)

2.1. ประเด็นที่เกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง แม้ฝ่ายปกครองจะมอบให้เอกชนจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างแทน แต่ฝ่ายปกครองก็ยังคงมีส่วนรับผิดชอบในเรื่องความต่อเนื่องของกิจกรรมที่มอบให้เอกชนทำ โดยในการจัดทำบริการสาธารณะเอกชนคู่สัญญาอยู่ภายใต้เงื่อนไข 2 ประการคือ

2.1.1 ในกรณีที่เกิดเหตุร้ายแรงที่ขัดขวางการดำเนินงานของบริการสาธารณะที่มีการมอบให้เอกชนทำแทนนั้น ฝ่ายปกครองที่รับผิดชอบจะต้องแก้ไขด้วยการเข้าไปดำเนินการนั้นแทนคู่สัญญาฝ่ายเอกชนหรือยึดกลับมาทำเอง เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของบริการสาธารณะ

2.1.2 หลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะของบริการสาธารณะเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎี ว่าด้วยเหตุที่ไม่สามารถคาดหมายล่วงหน้าได้ กล่าวคือ เมื่อเกิดเหตุการณ์บางอย่างขึ้นและมีผลทำให้คู่สัญญาเอกชนซึ่งได้รับมอบหมายจากฝ่ายปกครองให้จัดทำบริการสาธารณะไม่สามารถดำเนินการ ได้ตามปกติฝ่ายปกครองต้องเข้าไปปฏิบัติงานบางอย่างร่วมกับเอกชนคู่สัญญาทั้งนี้เพื่อ ไม่ให้บริการสาธารณะต้องหยุดชะงักลง

2.2 ประเด็นเกี่ยวกับการหยุดงาน เพื่อเป็นการประนีประนอมระหว่างสิทธิในการนัดหยุดงานกับ หลักว่าด้วยความต่อเนื่องของการบริการสาธารณะ จึงเกิดมาตรการแก้ปัญหาค้าง กล่าวคือการให้บริการขั้นต่ำ ฝ่ายปกครองกำหนดมาตรฐานการรองรับการนัดหยุดงานไว้ว่าไม่ว่าจะหยุดงานอย่างไรก็ตามจะไม่สามารถหยุดทั้งหมดได้อย่างน้อยจะต้องมีบริการดังกล่าวอยู่บางส่วน

2.3 การเข้าดำเนินการเอง ใช้เฉพาะกรณีที่เกิดผลกระทบร้ายแรงต่อความต่อเนื่องของบริการสาธารณะเท่านั้น ในกรณีดังกล่าวหัวหน้าหน่วยงานที่จัดทำบริการสาธารณะสามารถตัดสินใจใช้มาตรการพิเศษ โดยส่งคนเข้าทำงานแทนได้หากเกิดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกินเลขกรอบของสิทธิในการนัดหยุดงาน

ลักษณะสำคัญของการบริการสาธารณะพิจารณาตามหลักเกณฑ์สำคัญในการจัดทำบริการสาธารณะประกอบไปด้วยหลักว่าด้วยความเสมอภาค เป็นหลักที่รัฐมิได้มีจุดมุ่งหมายที่จะทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ใดและหลักว่าด้วยความต่อเนื่องซึ่งการบริการสาธารณะหากสะดุดหยุดลงอาจส่งผลให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนได้

หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะให้ทันกับความต้องการของผู้ใช้บริการสาธารณะอยู่เสมอ โดยสภาพการจัดทำบริการสาธารณะทั่วไป มีวัตถุประสงค์ในการสนองความต้องการของประชาชน เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่มีความต้องการของประชาชน มี 2 ประการ (องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น.2545 : 193)

1. ผู้ใช้บริการสาธารณะทางปกครอง ไม่มีสิทธิที่จะคัดค้านการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะทางปกครองได้ และขณะเดียวกัน ผู้ใช้บริการสาธารณะทางปกครองไม่มีสิทธิใด ๆ ที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกบริการสาธารณะทางปกครองนั้นแต่ฝ่ายเดียว
2. ผู้ใช้บริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์ ผู้ใช้บริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมก็ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า การจัดการบริการสาธารณะไม่ว่าจะเป็นฝ่ายปกครองจัดทำเองหรือมอบให้เอกชนเป็นผู้จัดทำ หลักพื้นฐานในการจัดทำบริการสาธารณะก็อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน คือหลักว่าด้วยความเสมอภาค หลักว่าด้วยความต่อเนื่อง และหลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

บริบทของอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

อำเภอสังขะ เป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนภูมิภาค อำเภอหนึ่งใน จำนวน 17 อำเภอของจังหวัดสุรินทร์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด เพื่อเป็นการทำความเข้าใจกับสภาพลักษณะทางกายภาพของอำเภอสังขะ จึงขอกล่าวถึงลักษณะของอำเภอสังขะ ดังนี้ (ปกครองอำเภอสังขะ.2551: 10 – 20)

ประวัติความเป็นมา

ปี พ.ศ.2302 ในรัชกาลพระเจ้าเอกทัศ กรุงศรีอยุธยา พระยาช้างเผือกได้แตกโรงจากเมืองหลวงไปอยู่ในป่าดงดิบ แขวงเมืองพิมาย เชียงมะ หัวหน้าหมู่บ้านโคกอ้อจะพร้อมหัวหน้าหมู่บ้านคนอื่น ได้อาสาไปติดตามช้างเผือกกลับมาได้ จึงทรงกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้ง เชียงมะเป็น “พระสังฆะบุรีศรีนครอ้อจะ” และยกฐานะบ้านโคกอ้อจะ เป็นเมืองสังฆะ ให้ปกครองตั้งแต่ พ.ศ. 2306

พ.ศ.2321 พระเจ้ากรุงธนบุรี โปรดเกล้าให้สมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึก

เป็นแม่ทัพยกไปทางบกสมทบกองกำลังเกณฑ์เมืองสุรินทร์ เมืองสังขะ และเมืองขุขันธ์ ยกไปตี นครจำปาศักดิ์ และเวียงจันทร์ได้ พระเจ้ากรุงธนบุรีโปรดเกล้าฯ ให้เลื่อนยศเจ้าเมืองทั้ง 3 ขึ้นเป็นตำแหน่ง พระยา

พ.ศ. 2349 ยกฐานะเมืองทั้ง 3 ขึ้นตรงต่อกรุงเทพ

พ.ศ. 2371 ทรงโปรดเกล้าฯ ให้พระสังขะ (ทองด้วง) เป็นเจ้าเมืองขุขันธ์ แทน เจ้าเมืองขุขันธ์ซึ่งถูกกบฏจับฆ่า

พ.ศ. 2450 มณฑลอีสาน แบ่งออกเป็น 4 บริเวณ สำหรับบริเวณเมืองสุรินทร์ มีเมืองในบังคับบัญชา 2 เมือง คือ เมืองสุรินทร์ และเมืองสังขะ เมืองสังขะ แบ่งออกเป็น 3 อำเภอ คือ อำเภอสังขะ อำเภอศรีขรภูมิ และอำเภอจงกลปี

พ.ศ. 2455 มณฑลอีสานถูกแบ่งเป็นมณฑลอุบลราชธานี มณฑลร้อยเอ็ด มณฑลอุบลราชธานี มีเมืองในสังกัด 3 เมือง คือ เมืองอุบลราชธานี เมืองขุขันธ์ และเมืองสุรินทร์ ส่วนเมืองสังขะ ถูกยุบเหลืออำเภอสังขะ ขึ้นกับเมืองสุรินทร์

ความเชื่อ ประเพณี และพิธีกรรม

1. การละเล่นแม่มด (แกลมอ) เป็นการบูชาบรรพบุรุษ และรักษาโรค
2. แซนโหมงดา (สารทใหญ่) เป็นการเซ่นไหว้บรรพบุรุษ
3. ประเพณีศาลเจ้าพ่อตาตาน เป็นงานประจำปีซึ่งจัดขึ้นประมาณเดือน

พฤศจิกายน ของทุกปี ลักษณะที่ตั้ง

อำเภอสังขะ ตั้งอยู่ที่ หมู่ 1 ตำบลสังขะ ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2450 ห่างจากจังหวัดสุรินทร์ 49 กิโลเมตร อำเภอสังขะ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 1,009 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 630,628 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้ คือ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอศรีณรงค์และอำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	สาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ และอำเภอบัวเชด

จังหวัดสุรินทร์

ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอปราสาท และอำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์
------------	-----------	---

สภาพทางภูมิศาสตร์

จากข้อสันนิษฐานของนักธรณีวิทยาที่ว่า เมื่อประมาณ 15,000 ปี ก่อนคริสตศักราชมีการเปลี่ยนแปลงเปลือกโลกแผ่นดินด้านอีสานได้ถูกยกตัวขึ้น แผ่นดินด้านกัมพูชาทรุดตัวลง และน้ำทะเลได้ลดระดับลงกว่าระดับน้ำทะเลปัจจุบัน 130 – 180 เมตร ทำให้แผ่นดินด้านกัมพูชามีแผ่นดินติดต่อกันถึงภาคใต้และอินเดีย ช่วงระยะเวลา 15,000 ปี น้ำทะเลได้

หนูนสูงขึ้นไปอีก 15 เมตร ทำให้แผ่นดินทางด้านกัมพูชาท่วมอีกบางส่วน จนประมาณ 3 ศตวรรษ ก่อนคริสตกักราช แผ่นดินด้านกัมพูชาเริ่มมีดินตกตะกอนสูงขึ้นทีละน้อยๆ ในขณะที่เหนือเขาดงเร็ก ขึ้นมาในส่วนที่เป็นอีสานได้ทั้งหมดรวมทั้งอำเภอสังขะ ไม่เคยประสบน้ำท่วมเลย แต่ผลของการยกตัวของเปลือกโลกทำให้พื้นที่ของอำเภอสังขะ สูงทางด้านทิศใต้และลาดเอียงสู่ทางเหนือ ดังนั้นลำน้ำต่างๆ จึงไหลจากทางทิศใต้ไปทางเหนือ ลงสู่แม่น้ำมูล อำเภอสังขะไม่มีลำน้ำขนาดใหญ่ มีเพียงลำห้วย คือลำห้วยทับทัน และลำห้วยเสน เมื่อฝนตกจึงไหลลงสู่ที่ต่ำหมด พื้นที่จึงไม่สามารถรับน้ำหรือเก็บน้ำได้โดยธรรมชาติ ซึ่งในระยะหลังต่อมา ทางราชการ ได้ขุดลอกแหล่งน้ำ เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งซึ่งแก้ปัญหาขาดแคลนน้ำได้ตามสมควร

ประชากร

ประชากรในเขตอำเภอสังขะ ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2551 มีจำนวน 121,691 คน เป็นชาย 61,257 คน หญิง 60,434 คน

ด้านเศรษฐกิจ ลักษณะการประกอบอาชีพในเขตอำเภอสังขะ มีการทำนาเป็นส่วนใหญ่ และเป็นการเพาะปลูกตามฤดูกาลผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว นอกจากการเพาะปลูกแล้วยังมีการทำปศุสัตว์ ส่วนใหญ่ จะเลี้ยงไก่ เป็ด ไข่สำหรับบริโภคในครัวเรือน มีการเลี้ยงโค กระบือ บ้าง ส่วนด้านการพาณิชย์กรรมและการบริการ มีสถานีบริการน้ำมัน ร้านค้าทั่วไป โรงสีข้าวขนาดเล็ก

ด้านสังคม

อำเภอสังขะ จัดให้มีบริการด้านสังคมแบ่งออกได้ดังนี้

1. อำเภอสังขะ มีจำนวนตำบลในเขตการปกครอง ดังนี้

1.1 ตำบลสังขะ	จำนวน	17	หมู่บ้าน
1.2 ตำบลบ้านชบ	จำนวน	11	หมู่บ้าน
1.3 ตำบลทับทัน	จำนวน	16	หมู่บ้าน
1.4 ตำบลคม	จำนวน	12	หมู่บ้าน
1.5 ตำบลเทพรักษา	จำนวน	13	หมู่บ้าน
1.6 ตำบลตาชุม	จำนวน	17	หมู่บ้าน
1.7 ตำบลบ้านจารย์	จำนวน	13	หมู่บ้าน
1.8 ตำบลกระเทียม	จำนวน	21	หมู่บ้าน
1.9 ตำบลสะกาด	จำนวน	16	หมู่บ้าน
1.10 ตำบลพระแก้ว	จำนวน	17	หมู่บ้าน
1.11 ตำบลตากง	จำนวน	14	หมู่บ้าน

- 1.12 ตำบลขอนแก่น จำนวน 17 หมู่บ้าน
2. ศาสนา ประชาชนในเขตอำเภอสังขะส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ
3. วัฒนธรรมในเขตอำเภอสังขะมีภาษาที่หลากหลาย ที่ใช้การสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งภาษาส่วย ภาษาเขมร

การคมนาคม

อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีเส้นทางการคมนาคม ดังนี้

1. ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 24 (ถนนโชคชัย-เดชอุดม) เชื่อมการคมนาคมระหว่าง อำเภอปราสาท - อำเภอสังขะ และอำเภอชุมขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ
2. ทางหลวงจังหวัด หมายเลข 2007 (สุรินทร์-สังขะ) เชื่อมการคมนาคมระหว่าง อำเภอสังขะ - อำเภอเมืองสุรินทร์
3. ทางหลวงจังหวัด หมายเลข 2371 (สังขะ-ศีขรภูมิ) เชื่อมการคมนาคมระหว่างอำเภอสังขะ - กิ่งศรีณรงค์ - อำเภอศีขรภูมิ
4. ทางหลวงจังหวัด หมายเลข 2124 (สังขะ - บัวเชด) เชื่อมการคมนาคมระหว่างอำเภอสังขะ - อำเภอบัวเชด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการศึกษาการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลงานการวิจัยมีข้อสรุปและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ แก่การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันเป็นอย่างมาก จึงนำเสนองานวิจัยที่สำคัญต่าง ๆ ตามลำดับต่อไปนี้

กัญญาพัชญ์ พูลสวัสดิ์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยผู้บริหารและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด

นิรันทรชัย อุงจันทร์ (2551 : 48 : 50) ได้วิจัยเรื่องการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าระบบบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวมอยู่ใน

ระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

อิสริย์ เถลิงรัมย์ (2551 : 97) ได้ประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่าคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. และพนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านการให้บริการ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการบริหารจัดการ โครงสร้างพื้นฐาน และด้านการพัฒนาศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามลำดับ

ตรีณพ ชื่นชม (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นปานกลางต่อการบริหารสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ทั้งโครงการที่ องค์การบริหารส่วนตำบลขอรับการสนับสนุนและ โครงการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาจัดสรร ให้ในรูปเงินอุดหนุน ทั้งนี้เนื่องจากโครงการส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับ ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ทรงวุฒิ นาคทอง (2550 : 37 : 43) ได้ประเมินผลการบริหารงานตามหลักยุทธศาสตร์การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพลตา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง พบว่าความคิดเห็นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านต่อการบริหารงานตามหลักยุทธศาสตร์การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพลตา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับ ได้แก่ ด้านการศึกษา กีฬา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดระบบป้องกันภัยเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในกรณีที่ประสบปัญหาในด้านต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการเมืองการบริหารและข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ

ธีรพงษ์ เผ่ากา (2550 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินการตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินการตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย ในการจัดระบบบริการสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วน

ของความสัมพันธ์ของความคิดเห็น โดยภาพรวมที่ได้รับผลจากการบริการสาธารณะมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ทวีศักดิ์ ปึกษา (2550 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคาม พบว่าความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

วิมลรัตน์ ชื่นนาน (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความร่วมมือในการจัดระเบียบชุมชนในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จากผลการศึกษาพบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลนครอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดระเบียบชุมชนของเทศบาลนครอุบลราชธานี ในภาพรวมการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการให้ความร่วมมือในการเนินการจัดระเบียบชุมชน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบชุมชนและทัศนคติต่อการดำเนินงานของเทศบาลนครอุบลราชธานี

สมใจ อินทร์สำราญ (2550 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์จากการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลพบว่าการบริหารจัดการงบประมาณมีอย่างจำกัด ต้องมีการจัดฝึกรอบรมเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง บุคลากรยังขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนมีน้อยยังขาดความเข้าใจบทบาทในหน้าที่ และการแทรกแซงของนักการเมือง การแก้ไขเรื่องขอระเบียบข้อบังคับจากส่วนกลางยังขาดช่องทางในการรับทราบข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว

คุณาวุฒิ ชัยคำภา (2547 : 74 – 80) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่าผู้บริหารและบุคลากรเห็นว่ามีภาระงานอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านการบำรุงศิลปะ

จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการจัดการให้มีและบำรุงรักษาทางบก และด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน คือ ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน ที่สาธารณะและการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชนและผู้สูงอายุ ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อและด้านการคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สมพงษ์ พึ่งทวีวงศ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลต่อการบริหารงานของเทศบาลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารเทศบาลที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลทั้ง 4 ด้าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 ซึ่งจากเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบล กำหนดคะแนนเฉลี่ย 3.00 - 3.99 หมายถึงปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง สามารถอธิบายได้ว่า คณะผู้บริหารเทศบาลส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้าน โครงสร้างและระบบงาน 2) ด้านการบริหารงานบุคคล 3) ด้านการบริหารการคลังและงบประมาณ 4) ด้านการบริหารพัสดุ อยู่ในระดับที่ไม่รุนแรงมากนัก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบของการบริหารงานเทศบาลตำบลมีลักษณะคล้ายคลึงกับการบริหารงานในรูปแบบสุขาภิบาลเดิม ซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลมาเป็นเทศบาลตำบล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลมาเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 เป็นผลทำให้มีการโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน เงินงบประมาณ พนักงานและลูกจ้างของสุขาภิบาลเดิมมาเป็นของเทศบาล และคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลส่วนใหญ่เป็นกรรมการสุขาภิบาลมาก่อน จึงทำให้ปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และยังเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้จะคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น เมื่อคณะผู้บริหารเทศบาลได้ศึกษาระเบียบกฎหมายที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง รวมทั้งรัฐบาลกระจายอำนาจในด้านการเงินและการคลังให้กับเทศบาลมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เทศบาลตำบลสามารถเลี้ยงตนเองได้ สภาพภูมิหลังของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ อาชีพราชการ ตำแหน่ง และระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานของเทศบาลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากความคิดเห็นของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล พนักงาน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประชาชนยังมีความต้องการที่จะให้พัฒนาท้องถิ่นหลาย ๆ ด้านควบคู่กันไปด้วย

โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการตามนโยบายที่วางไว้ โดยยึดหลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ กำหนดนโยบาย การแสดงความคิดเห็น ช่วยกันคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เสนอแนะความต้องการ หรือ ตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์สาธารณะของส่วนรวม ตลอดจน บริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลให้ครอบคลุมในทุกด้านเพื่อความสุขสบายและความ ปลอดภัยในชีวิตของประชาชนส่วนรวม ภายใต้การบริหารจัดการงบประมาณที่มีอย่างจำกัด

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเรื่องการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 12 แห่ง จำนวน 60 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากร
รายละเอียดของจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังปรากฏในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ ที่	องค์การบริหาร ส่วนตำบล	จำนวนผู้บริหาร					รวม
		นายก อบต.	ประธาน สภาอบต.	ปลัด อบต.	หน.ส่วน การคลัง	หน.ส่วน โยธา	
1	อบต.สังขะ	1	1	1	1	1	5
2	อบต.กระเทียม	1	1	1	1	1	5
3	อบต.ขอนแก่น	1	1	1	1	1	5
4	อบต.คม	1	1	1	1	1	5
5	อบต.ตากง	1	1	1	1	1	5
6	อบต.ตาตุ่ม	1	1	1	1	1	5
7	อบต.ทับทัน	1	1	1	1	1	5
8	อบต.บ้านจารย์	1	1	1	1	1	5
9	อบต.บ้านขบ	1	1	1	1	1	5
10	อบต.เทพรักษา	1	1	1	1	1	5
11	อบต.พระแก้ว	1	1	1	1	1	5
12	อบต.สะกาด	1	1	1	1	1	5
	รวมทั้งสิ้น	12	12	12	12	12	60

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งคำถามครอบคลุมการดำเนินงานใน 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวน 7 ข้อ
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำนวน 5 ข้อ
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย จำนวน 9 ข้อ
4. ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว จำนวน 2 ข้อ
5. ด้านบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม จำนวน 6 ข้อ

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 4 ข้อ แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและเป็นคำถามปลายเปิด (Open Form) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร บทความและรายงานการวิจัยเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณะ ตลอดจนสภาพปัญหาของขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ การดำเนินการสร้างแบบสอบถามประกอบ 6 ด้านด้วยกัน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้านศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นข้อมูลในการตั้งแบบสอบถาม

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญที่ทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ได้แก่

2.3.1 นายสุรพล นาคไชยะ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลทับทัน ตำบลทับทัน
อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

2.3.2 นางสาวมยุรี สุวรรณราช ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคม ตำบลคม
อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

2.3.3 นางสาวสุพัตรา ซื่อสัตย์ ผู้อำนวยการกองคลังเทศบาลสนม อำเภอสนม
จังหวัดสุรินทร์

2.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการ
ควบคุมภาคนิพนธ์ มาปรับปรุงแก้ไขและเสนอให้คณะกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์พิจารณา
อีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

2.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชน ในองค์การบริหารส่วนตำบล
เขตพื้นที่อำเภอบัวเชด จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

2.6 นำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา
(Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9385 ซึ่งผ่านเกณฑ์
สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ถึงนายกองค้การบริหารส่วน
ตำบล ในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามของคณะ
ผู้บริหารตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม และขอรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง พร้อมขอรับคืนเมื่อตอบ
แบบสอบถามเสร็จแล้ว

3. แบบสอบถามจำนวน 60 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้จำนวน 60 ฉบับคิดเป็น
ร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่มีข้อมูล
ครบถ้วนสมบูรณ์ ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. กรอกรหัสแบบสอบถาม
3. กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วบันทึกข้อมูล
4. ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลค่าเนนการดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หากำร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละ

2. การศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่ หากำร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตาราง ประกอบคำอธิบาย

4. เภณท์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Mean) ได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 111)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 - 5.00	ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	ระดับความคิดเห็นในระดับมาก
2.51 - 3.50	ระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00 - 1.50	ระดับความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หากำความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 ร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของคณะกรรมการต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยเสนอการวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอนมีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปราบกฏคังตาราง 2-7 ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1 ชาย	44	73.30
2 หญิง	16	26.70
รวม	60	100.00

จากตาราง 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 คน เมื่อจำแนกตามเพศ เป็นชาย จำนวน 44 คน (ร้อยละ 73.30) เป็นหญิง จำนวน 16 คน (ร้อยละ 26.70)

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
1 21-30 ปี	-	-
2 31-40 ปี	16	26.70
3 41-50 ปี	30	50.00
4 51 ปีขึ้นไป	14	23.30
รวม	60	100.00

จากตาราง 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 คน เมื่อจำแนกตามอายุ ปราบกฏว่า ช่วงอายุ 41-50 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 30 คน (ร้อยละ 50.00) รองลงมา คือ ช่วงอายุ 31-40 ปี (ร้อยละ 26.70) และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 14 คน (ร้อยละ 23.30)

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
1 ประถมศึกษา	4	6.70
2 มัธยมศึกษา	7	11.70
3 อนุปริญญา	5	8.30
4 ปริญญาตรี	29	48.30
5 สูงกว่าปริญญาตรี	15	25.00
รวม	60	100.00

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 คน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า ระดับปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 29 คน (ร้อยละ 48.50) รองลงมา คือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 15 คน (ร้อยละ 25.00) และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือระดับการศึกษา ประถมศึกษา จำนวน 4 คน (ร้อยละ 6.70)

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่ง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
1 นายกองค้การบริหารส่วนตำบล	12	20.00
2 ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	12	20.00
3 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	12	20.00
4 หัวหน้าส่วนการคลัง	13	21.70
5 หัวหน้าส่วนโยธา	11	18.30
รวม	60	100.00

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 คน เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง ปรากฏว่า หัวหน้าส่วนการคลัง มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 13 คน (ร้อยละ 21.70) และรองลงมาคือนายกองค้การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวน จำนวน 12 คน (ร้อยละ 20.00) และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือหัวหน้าส่วน โยธา จำนวน 11 คน (ร้อยละ 18.30)

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์		
1 2-5 ปี	9	15.00
2 6-10 ปี	34	56.70
3 มากกว่า 10 ปี	17	28.30
รวม	60	100.00

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 คน เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ ปรากฏว่า ประสบการณ์ 6-10 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 34 คน (ร้อยละ 56.70) รองลงมา คือ ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี จำนวน 17 คน (ร้อยละ 28.30)

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ			
1	เกษตรกร	9	15.00
2	ธุรกิจส่วนตัว	11	18.30
3	ค้าขาย	3	5.00
4	รับราชการ	37	61.70
รวม		60	100.00

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 คน เมื่อจำแนกตามอาชีพปรากฏว่า รับราชการ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 37 คน (ร้อยละ 61.70) รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 11 คน (ร้อยละ 18.30) และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ค้าขาย จำนวน 3 คน (ร้อยละ 5.00)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหาร
ส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ปรากฏดังตาราง 8-14 ดังนี้

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อ
การบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมและ
รายด้าน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	4.52	0.44	มากที่สุด
2. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	4.43	0.45	มาก
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษา ความสงบเรียบร้อย	4.25	0.42	มาก
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์และการท่องเที่ยว	3.98	0.62	มาก
5. ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.34	0.52	มาก
6. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.59	0.46	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.35	0.38	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหาร
ส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านพบว่า ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ด้านโครงสร้าง
พื้นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูง
ไปหาค่า ได้ดังนี้ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.59$)
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.52$) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 4.43$) ด้านการบริหาร
จัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.34$) ด้านการจัดระเบียบชุมชน
สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 4.25$) และด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน
พาณิชย์และการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.98$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
1. มีการจัดทำแผนระยะสั้นและระยะยาวเพื่อการดำเนินงานด้านต่างๆ	4.63	0.52	มากที่สุด
2. มีการจัดทำร่างงบประมาณเป็นไปตามขั้นตอนของการร่างข้อบัญญัติงบประมาณประจำปี	4.72	0.55	มากที่สุด
3. มีการตรวจสอบ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นก่อนการจัดทำงบประมาณ	4.68	0.56	มากที่สุด
4. มีการใช้แผนพัฒนาตำบลท้องถิ่นเป็นแนวทางหลักในการจัดทำงบประมาณ	4.65	0.51	มากที่สุด
5. ใช้หลักคุณธรรมในการบริหารงานบุคคล	4.40	0.69	มาก
6. มีการเรียงลำดับการใช้งบประมาณ โครงการก่อสร้างก่อนหลัง	4.18	0.72	มาก
7. มีการตรวจสอบการประเมินผลการใช้งบประมาณอย่างเข้มงวด	4.40	0.64	มาก
รวมเฉลี่ย	4.52	0.44	มากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่าความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีระดับความคิดเห็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 5,6 และ 7 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 2 มีการจัดทำร่างงบประมาณเป็นไปตามขั้นตอนของการร่างข้อบัญญัติงบประมาณประจำปี ($\bar{X} = 4.72$) รองลงมาคือ ข้อ 3 มีการตรวจสอบ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นก่อนการจัดทำงบประมาณ ($\bar{X} = 4.68$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 6 มีการเรียงลำดับการใช้งบประมาณ โครงการก่อสร้างก่อนหลัง ($\bar{X} = 4.18$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร
ต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านงานส่งเสริม
คุณภาพชีวิต โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร			
ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
8. ได้ส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบลและสมาชิกอบต. ให้ ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น	4.73	0.48	มากที่สุด
9. มีการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอนแก่สถานศึกษา ในเขตบริการของ อบต.	4.47	0.68	มาก
10. มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นการเตรียมการของเด็ก ก่อนเข้าศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	4.47	0.83	มาก
11. มีกองทุนการศึกษาแก่เด็กผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา	4.27	0.55	มาก
12. มีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ต พร้อมสำหรับการศึกษาค้นคว้า	4.22	0.61	มาก
รวมเฉลี่ย	4.43	0.45	มาก

จากตาราง 10 พบว่าความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีระดับความคิดเห็นด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 8 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 8 ได้ส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบลและสมาชิกอบต. ให้ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) รองลงมาคือ ข้อ 9 มีการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอนแก่สถานศึกษาในเขตบริการของอบต. และข้อ 10 มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นการเตรียมการของเด็กก่อนเข้าศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.47$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 12 มีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ต พร้อมสำหรับการศึกษาค้นคว้า ($\bar{X} = 4.22$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร			
ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย			
13. มีสำนักงานที่พร้อมสำหรับให้บริการประชาชนรับเรื่องราวการร้องทุกข์ของประชาชนในท้องถิ่น	4.15	0.65	มาก
14. มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบอย่างสม่ำเสมอ	4.60	0.61	มากที่สุด
15. มีการส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชน	4.40	0.74	มาก
16. ธรรมชาติให้ประชาชนมีการประหยัด และยึดหลักความพอเพียง	4.50	0.59	มาก
17. มีการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	4.18	0.65	มาก
18. ส่งเสริมการรักษาความปลอดภัย ความสงบของชุมชน เช่น การมีเวรยามรักษาความปลอดภัย	4.27	0.68	มาก
19. จัดให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยอย่างสม่ำเสมอ	4.08	0.59	มาก
20. มีการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อป้องกันอาชญากรรมและการกระทำผิด	4.17	0.49	มาก
21. มีเครื่องมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	3.93	0.63	มาก
รวมเฉลี่ย	4.25	0.42	มาก

จากตาราง 11 พบว่าความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีระดับความคิดเห็นด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ 14 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ

ข้อ 14 มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมาคือ ข้อ 16 รมรงค์ให้ประชาชนมีการประหยัด และยึดหลักความพอเพียง ($\bar{X} = 4.50$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 21 มีเครื่องมือ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.93$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารบริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร			
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์ และการท่องเที่ยว	3.93	0.71	มาก
22. มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ที่ตนเอง	4.03	0.63	มาก
23. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในตำบลเพื่อส่งออกจำหน่าย			
รวมเฉลี่ย	3.98	0.62	มาก

จากตาราง 12 พบว่าความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีระดับความคิดเห็นด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 23 ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในตำบลเพื่อส่งออกจำหน่าย ($\bar{X} = 4.03$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 22 มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ที่ตนเอง ($\bar{X} = 3.93$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร
ต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหาร
จัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร			
ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม			
24. มีโครงการสนับสนุน ให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และคุ้มค่า	4.55	0.59	มากที่สุด
25. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ในการ เพาะปลูก	4.55	0.64	มากที่สุด
26. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสถานที่ สาธารณะ	4.45	0.72	มาก
27. ส่งเสริมจัดกิจกรรมในการปลูกต้นไม้ในชุมชนในวันสำคัญ ต่างๆ	4.72	0.52	มากที่สุด
28. ส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับมลภาวะและมลพิษ ต่าง ๆ	4.08	0.69	มาก
29. จัดให้มีการทิ้งขยะอย่างถูกวิธีโดยการแจกถังขยะทุกบ้าน	3.73	0.88	มาก
รวมเฉลี่ย	4.34	0.52	มาก

จากตาราง 13 พบว่าความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ 24, 25 และข้อ 27 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 27 ส่งเสริมจัดกิจกรรมในการปลูกต้นไม้ในชุมชนในวันสำคัญต่างๆ ($\bar{X} = 4.72$) รองลงมาคือ ข้อ 24 มีโครงการสนับสนุน ให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่าและข้อ 25 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูก ($\bar{X} = 4.55$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 29 จัดให้มีการทิ้งขยะอย่างถูกวิธีโดยการแจก ถังขยะทุกบ้าน ($\bar{X} = 3.73$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร
ต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ด้านศิลปะ
วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร			
ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น			
30. มีความพร้อมด้านงบประมาณในการส่งเสริมและสนับสนุน ด้านการศาสนาและวัฒนธรรม	4.37	0.58	มาก
31. มีการจัดกิจกรรมเนื่องในโอกาสวันสำคัญทางศาสนาเช่น วันวิสาขบูชา วันเข้า-ออกพรรษา เป็นต้น	4.73	0.48	มากที่สุด
32. ส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณีพื้นบ้าน เช่น การละเล่นพื้นบ้าน เป็นต้น	4.52	0.87	มากที่สุด
33. ส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน เช่น วันสงกรานต์, วันผู้สูงอายุ	4.77	0.46	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.59	0.46	มากที่สุด

จากตาราง 14 พบว่าความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีระดับความคิดเห็นด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ 30 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 33 ส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน เช่น วันสงกรานต์, วันผู้สูงอายุ ($\bar{X} = 4.77$) รองลงมา คือ ข้อ 31 มีการจัดกิจกรรมเนื่องในโอกาสวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันวิสาขบูชา วันเข้า-ออกพรรษา ($\bar{X} = 4.73$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 30 มีความพร้อมด้านงบประมาณในการส่งเสริมและสนับสนุน ด้านการศาสนาและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.37$)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ปรากฏดังตาราง 15 ดังนี้

ตาราง 15 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการ
องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มขึ้น	14	27.45
2	การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างให้เป็นไปตามระเบียบอย่างเคร่งครัด และจัดทำบัญชีให้เป็นระบบสามารถตรวจสอบได้	10	19.60
3	ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มากขึ้น	9	17.64
4	ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำร่างบังคับของตำบล	7	13.72
5	จัดประชุมทุกเดือนเพื่อการบริหารงานที่รวดเร็ว	5	9.80
6	ควรเรียงลำดับความสำคัญและเร่งด่วนของการใช้งบประมาณต่าง ๆ	3	5.88
7	ประชาชนไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเบิกจ่าย จึงเกิดความล่าช้าในการทำประชาคม	2	3.92
8	ควรมีการนำระบบควบคุมคุณภาพองค์กร มาใช้อย่างจริงจัง	1	1.96
	รวม	51	100.00

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการ องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีจำนวนสูงสุด คือ รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มขึ้น จำนวน 14 คน (ร้อยละ 27.45) รองลงมาคือ ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างให้เป็นไปตามระเบียบอย่างเคร่งครัด และจัดทำบัญชีให้เป็นระบบสามารถตรวจสอบได้ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 19.60) และให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มากขึ้น จำนวน 9 คน (ร้อยละ 17.64)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร ได้แก่ คณะผู้บริหาร จำนวน 60 คน ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยขึ้นเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แก้ไขให้ถูกต้องตามเนื้อหา นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอบัวเขด จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.9385

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามไปแจกกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 ฉบับ แล้วเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาได้ทั้งหมด 60 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หรือร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ผลจากการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า ได้ดังนี้ ด้านศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ของคณะผู้บริหารต่อการจัดการ องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีจำนวนสูงสุด คือ คือ รัฐบาลควรสนับสนุน

งบประมาณเพิ่มขึ้น รองลงมาคือ การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างให้เป็นไปตามระเบียบอย่างเคร่งครัด และจัดทำบัญชีให้เป็นระบบสามารถตรวจสอบได้ และควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มากขึ้น ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 6 ด้าน ทำให้ทราบว่าระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ในด้านต่าง ๆ และมีประเด็นที่ค้นพบอันจะเป็นข้อมูล ให้องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ นำไปวางแผนและพัฒนาการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีภารกิจต้องจัดบริการสาธารณะ และมุ่งเน้นที่จะพัฒนาชุมชนและองค์กรของตนเองให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถเข้าถึงปัญหาและสามารถจัดการบริการสาธารณะในทุกด้านตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ เช่น การก่อสร้างถนนเพื่อการคมนาคม การจัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะเพื่อการส่องสว่าง การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การจัดการศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล การส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อออกจำหน่าย การส่งเสริมและสนับสนุนให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูก การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น เป็นต้น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับคำกล่าวของนักทฤษฎี บรมานันท์ (2543 : 28) ที่กล่าวว่า บริการสาธารณะมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะประโยชน์ โดยความต้องการของประชาชนส่วนร่วม อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่อย่างสุขสบายและความต้องการที่จะอยู่อย่างปลอดภัย ดังนั้น บริการสาธารณะที่รัฐจัดทำ จึงมีลักษณะที่สนองความต้องการของประชาชนทั้งสองประการดังกล่าว กิจกรรมใดที่รัฐเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการอยู่อย่างปลอดภัยหรือการอยู่อย่างสุขสบายของประชาชน รัฐก็จะต้องเข้าไปจัดทำกิจกรรมนั้นและนอกจากนี้ ในการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐ รัฐไม่สามารถจัดทำบริการ

สาธารณะเพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกลุ่มใดได้ รัฐจะต้องจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาคเท่าเทียม โดยเฉพาะประเด็นในด้านด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้เห็นความสำคัญ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยคณะผู้บริหารมีการจัดประชุมประชาชนเพื่อระดมความคิด วิเคราะห์ปัญหา เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้ในปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ถูกต้องและถูกวิธี อีกทั้งเป็นการสร้างและพัฒนาการเป็นผู้บริหารจัดการในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นจะจัดงานประเพณีขึ้นแทบทุกเดือน นอกจากนั้นยังให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาของผู้สูงอายุโดยการให้กำลังใจโดยให้สอนความรู้เหล่านั้นแก่เยาวชนอีกด้วย จากเหตุผลดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรันทรชัย อุงจันทร์ (2551 : 49) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษากระบวนการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าระบบบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ในด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น ผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร โดยไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การส่งเสริมให้จัดงานประเพณีของท้องถิ่น และการให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาของผู้สูงอายุในท้องถิ่น ผู้บริหารยังไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร

2. จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการ องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะได้ดังนี้

2.1 ผลการวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะในข้อที่ 4 มีการใช้แผนพัฒนาตำบลท้องถิ่นเป็นแนวทางหลักในการจัดทำงบประมาณซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีการบริหารงานที่ชัดเจน ประชาชนในตำบลได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานตามแผนและโครงการต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง มีไฟฟ้า ประปา ถนนทั้งถนนหลัก ถนนในชอค์ก่อนข้างจะครบสมบูรณ์ ประชาชนมีความปลอดภัยในการคมนาคม ได้รับความสะดวกสบายจากระบบสาธารณูปโภคที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำ ซึ่งการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาตามแผนงานต่างๆ ใช้แผนพัฒนาตำบลเป็นหลักในการจัดทำงบประมาณ การจัดทำแผนพัฒนา

ท้องถิ่นได้ถือเอาความต้องการและความคิดเห็นของประชาชนเป็นหลักในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และจากเหตุผลดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของครีนิพ ชื่นชม (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นปานกลางต่อการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้เนื่องจากการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา นั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาได้สนับสนุนงบประมาณแก่องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อบริหารโครงการในด้านบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งในรูปของการสนับสนุนงบประมาณตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลขอรับการสนับสนุนงบประมาณและการจัดสรรงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาเอง ซึ่งการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการในด้านบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานนั้น อาจยังไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของแต่ละท้องถิ่นได้อย่างเท่าเทียมกัน

2.2 ผลการวิจัยด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะข้อที่ 8 ได้ส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบลและสมาชิก อบต. ให้ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เพราะ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ได้มีการส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบล และสมาชิก อบต. ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอนแก่สถานศึกษาในเขตบริการของ อบต. ตลอดจนมีการจัดตั้งกองทุนการศึกษาแก่เด็กผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา แผนงานโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้กำหนดขึ้นมา ทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต ซึ่งคณะผู้บริหารสามารถทำให้เกิดขึ้นได้ย่อมหมายถึงคณะผู้บริหารท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ จากเหตุผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิศริย์ เถลิงรัมย์ (2551 : 97) ได้ประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่าคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. และพนักงานมีความคิดเห็นด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก

2.3 ผลการวิจัยด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะข้อที่ 14 มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะผู้บริหารเห็นว่า

การดำเนินงานพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ในประเด็นที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบอย่างสม่ำเสมอ ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง มีการประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้ทราบข่าวสารอย่างทั่วถึง มีการกำหนดคกคทาในการอยู่ร่วมกัน มีการจัดเวรรักษาการณ์ เพื่อรักษาความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินในหมู่บ้าน ผู้วิจัยเห็นว่าคณะผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมเพื่อระดมความคิด วิเคราะห์ปัญหา ระดมสมอง เป็นการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องและถูกวิธีผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิมลรัตน์ ยืนนาน (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษารายการประกอบที่ส่งผลต่อความร่วมมือในการจัดระเบียบชุมชนในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จากผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดระเบียบชุมชนของเทศบาลนครอุบลราชธานี ในภาพรวมการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด

2.4 ผลการวิจัยด้านการวางแผน การส่งเสริมพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว ระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะข้อที่ 23 ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในตำบลเพื่อส่งออกจำหน่าย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะคณะผู้บริหาร อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีความต้องการพัฒนาตำบลของตนเองให้มีการอยู่ดีกินดี พัฒนาเศรษฐกิจของตำบล เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ การนำออกจำหน่ายให้มีรายได้เป็นของตนเองป้องกันแรงงานออกนอกพื้นที่ เป็นการฟื้นฟูเศรษฐกิจของชุมชนให้ดีขึ้น ในบางพื้นที่มีการจัดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อสร้างรายได้ให้ชุมชน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับคำกล่าวของพรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ (2550 : 249) ที่กล่าวว่ากฎหมายกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความสามารถ มีศักยภาพทำเพียงพอ อาจจัดทำกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ การหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์กรรม การท่องเที่ยว เป็นต้น

2.5 ผลการวิจัยด้านบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะในข้อที่ 27 ส่งเสริมจัดกิจกรรมในการปลูกต้นไม้ในชุมชนในวันสำคัญต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะคณะผู้บริหารได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบถึงกิจกรรมและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการปลูกต้นไม้ในชุมชนในวันสำคัญต่างๆ ที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำขึ้นมา โดยทางองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ จะเน้นเรื่องการปลูกต้นไม้ในชุมชน การให้ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ใน

การเพาะปลูก นอกจากนั้นยังส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักรักษาทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะป่าไม้ แหล่งน้ำ ฤดูกาลให้สะอาดและน่าเที่ยวชมผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ คุณาวุฒิชัยคำภา (2547 : 74 – 80) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและบุคลากร เห็นว่ามีการดำเนินงานด้านการคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง

2.6 ผลการวิจัยด้านด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในข้อที่ 33 ส่งเสริม ประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน เช่น วันสงกรานต์ วันผู้สูงอายุ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เป็น เพราะคณะผู้บริหารเล็งเห็นความสำคัญ ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะ ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งจะจัดงานประเพณีขึ้นแทบทุกเดือน นอกจากนั้นยังให้ความสำคัญ กับภูมิปัญญาของผู้สูงอายุโดยการให้กำลังใจโดยให้สอนความรู้เหล่านั้นแก่เยาวชนอีกด้วย คณะผู้บริหารมีการจัดประชุมประชาชนเพื่อระดมความคิด วิเคราะห์ปัญหา เปิดโอกาสให้ ประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้ในปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ถูกต้องและ ถูกวิธี อีกทั้งเป็นการสร้างและพัฒนาการเป็นผู้บริหารจัดการในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรันทรชัย อุงจันทร์ (2551 : 49) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาระบบบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่าระบบบริหารจัดการขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในเขตอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ พบว่าคณะผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริหาร จัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยคณะผู้บริหารเห็นว่า รัฐบาลควร สนับสนุนงบประมาณเพิ่มขึ้น เพราะการบริหารงบประมาณหรือการพัฒนาในด้านต่าง ๆ นั้นเป็นไปได้ อย่างล่าช้าเนื่องจากการสนับสนุนเงินงบประมาณจากรัฐบาลยังไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง มีรายได้จากการสนับสนุนงบประมาณของรัฐบาลเป็น สำคัญ รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดเก็บเองไม่เพียงพอกับการบริหารจัดการเพื่อ ตอบสนองความต้องการของประชาชน การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างให้เป็นไปตามระเบียบอย่าง เคร่งครัด และจัดทำบัญชีให้เป็นระบบสามารถตรวจสอบได้ และควรให้ความสำคัญกับการพัฒนา

คุณภาพชีวิตของประชาชนให้มากขึ้น ตามลำดับควรมีการสนับสนุนส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับประชาชนและให้องค์การบริหารส่วนตำบลทุกตำบลในเขตการปกครองอำเภอสังขะ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ได้แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาองค์กรและท้องถิ่นให้ประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผลการวิจัยด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้นให้คณะผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การบริหารจัดการของคณะผู้บริหาร มีการบริหารงานที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ประชาชนในชุมชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานตามแผนงาน และโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้อย่างทั่วถึง และสามารถพัฒนาได้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงเพื่อเป็นมรดกให้ลูกหลานต่อไป

1.2 ผลการวิจัยด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์และการท่องเที่ยว ระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ควรส่งเสริมการผลิตให้มีการผลิตภัณฑ์เพื่อออกจำหน่าย มีการฝึกทักษะด้านอาชีพที่ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ มีผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ออกมา มีการเพิ่มงบประมาณเพื่อส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์และการท่องเที่ยว โดยวางแผนการผลิตเป็นสินค้าเพื่อส่งออกจำหน่าย การตลาดในการรองรับการผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จและเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริงในการบริหารจัดการด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์และการท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

2.2 ควรศึกษาว่าประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง.(2542). กฎหมายและระเบียบข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบล.(รวมฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542). กรุงเทพฯ : อาสาศึกษาคินแดน.
- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักมาตรฐานการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น. (2548).คู่มือว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี.ส่วนส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี : กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น.
- กุลธน ธนาพงศธร. (2530). ประโยชน์และบริหาร. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- โกวิท พวงงาม. (2545). คู่มือกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2550). การปกครองท้องถิ่น ว่าด้วย ทฤษฎี แนวคิด และหลักการ. เอเชียเพลส.
- คุณาวุฒิ ชัยคำภา. (2547). การดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จำเรียง ภาวิจิตร. (2536). สาธารณมิติ. เอกสารการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา 4 (เล่ม 2) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลชน จำกัด.
- ชยากร เทศะบำรุง. (2544). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชวงศ์ ฉายะบุตร. (ม.ป.ป.). การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : พิมพ์ พรินต์ติ้ง เซนเตอร์.
- ศรีนพ ชื่นชม. (2550). ความคิดเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิพงค์. (2540). กำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.

- ทรงวุฒิ นาคทอง (2550)0. ประเมินผลการบริหารงานตามหลักยุทธศาสตร์การบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง. รายงานการศึกษาอิสระ
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการ
ปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทวีศักดิ์ ปีกษา. (2550). การศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการ
ดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม.
รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง
ท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีรพงษ์ เผ่ากา. (2550). ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินการตาม
ภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- นพมาศ ธีรเวทิน. (2539). จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2543). หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับบริการสาธารณะ. กรุงเทพฯ :
วิญญูชน.
- (2545). การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
-(2547). หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
วิญญูชน.
- นิรันทรชัย ถุงจันทร์. (2551). การศึกษาระบบบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. รายงานการศึกษาอิสระ
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น
วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2540). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่มที่ 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์ และสำเนา ขจรศิลป์. (2531). ความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหารฝ่าย
กิจการนักศึกษาเกี่ยวกับการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอนแก่น เชียงใหม่และสงขลานครินทร์.
- ปกครองอำเภอสังขะ. (2551). ข้อมูลอำเภอสังขะ. ปกครองอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์.

ประทาน กงฤทธิศึกษากร.(2525). ทฤษฎีการปกครองท้องถิ่น.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.

พจนมาลัย ชมเดือน.(2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นด้านการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
กับขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานองค์การทอผ้า กระทรวงกลาโหม.
วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทสาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์.(2550). คู่มือการฝึกอบรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียน ไสตร์.

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5)
พ.ศ. 2543. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น.

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.
พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น.

ภิญญาพัชญ์ พูลสวัสดิ์.(2552). ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

มานิตย์ จุมปา.(2546). คู่มือศึกษากฎหมายปกครอง. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.

มัลลิกา ดันทอน.(2547). การจัดการยุคใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ชรรคมลการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.(2541). เอกสารชุดฝึกอบรม หลักสูตร การบริหารงาน
องค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับพนักงานส่วนตำบล. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช :
ชวนพิมพ์.

มยุรี อนุমানราชชน.(2549). นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : ชรรคมลการพิมพ์.

เยาวภา ถิ่นชัยภูมิ.(2547). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

รสคนธ์ รัตนเสริมพงศ์.(2546). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : นำก้ง.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ปรับปรุงรัฐธรรมนูญ)
ฉบับประชาชน.(2548). พิมพ์ครั้งที่ 10.ปทุมธานี : สกายนีส์.

- วรกานต์ สุภาภาศ. (2547) . ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรพจน์ พรหมสัตยพรต. (2550) .การบริหารงานสาธารณสุขท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : ธนาเพรส
โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮาส์.
- วรรัตน์ เขียวโพธิ์. (2542). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- วันวิสา หนูหอม. (2551). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านพริกกับความต้องการของ
ประชาชน. วิทยานิพนธ์ นครศรีธรรมราช: ภาควิชารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต
(สาขาการปกครองท้องถิ่น) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช.
- วิมลรัตน์ ชีนนาน. (2550). การศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความร่วมมือในการจัดระเบียบชุมชน
ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี. รายงานการศึกษาอิสระ
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการ
ปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2541). การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น. กรุงเทพฯ
วิรัตน์ ชันพันธ์. (2544). ความคิดเห็นของข้าราชการครูเกี่ยวกับการพัฒนาระดับคุณภาพตาม
เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ศึกษาเฉพาะกรณีเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เวชยันต์ จันทร์เพชร. (2549). ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำต่อการดำเนินงานของกลุ่มผู้ใช้
โครงการชลประทานสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขารัฐประศาสนศาสตร์. บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ศรีสมบุญณ์ เข้มกมล. (2538). ความคิดเห็นของข้าราชการต่อศักยภาพในการบริหารงานสภาตำบล
ภายใต้พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดฉะเชิงเทรา.
ภาคินพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒน
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2547). รายงานผลการประเมินประสิทธิภาพการ
บริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สมใจ อินทร์สำราญ. (2550). การศึกษาการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์. บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สมพงษ์ ทุ่งทวีวงศ์. (2543). ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลต่อการบริหารงานของ
เทศบาลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล
จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สวณีย์ คงเพชรทิพย์. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติในการใช้บริการรถไฟฟ้า BTS ของผู้บริโภค
ย่านฝั่งธนบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2544). คู่มือการสร้างระบบการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (2545). คู่มือการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.
กรุงเทพฯ : ศุภสภาลาดพร้าว.
- อมรศักดิ์ โตรส. (2540). ความคิดเห็นต่อการตรวจสอบภายในของพนักงานบริษัท ปูนซีเมนต์นคร
หลวงจำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อิสริย์ เถลิงรัมย์. (2551). ประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน
เขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. รายงานการศึกษาอิสระ
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการ
ปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๖๕๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุรพล นาคไชยะ

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๖๕๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จิระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณเมยรี สุวรรณราช

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คือ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๖๕๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุพัตรา ชื้อสัคย์

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำกรวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ตะอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข.

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๔ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบัวเชด

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอสังขะ จ.สุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ งเพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๔ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอาโพน

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคินพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอสังขะ จ.สุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคินพนธ์ ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ตะอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๔ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสะเคา

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอสังขะ จ.สุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๒

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๔ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตาวัน

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอสังขะ จ.สุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คະเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำกรวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คอ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๔ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจรัส

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอสังขะ จ.สุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำกรวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๔ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลำเภาอุบล

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอสังขะ จ.สุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำกรวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลทับทัน

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลตาชุม

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๒๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านจารย์

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยกรนี้่ักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๘๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้ำการบริหารส่วนตำบลบ้านซบ

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๔๖๑ ๑๒๒๑ ตย ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๕๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้ำการบริหารส่วนตำบลตาข

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบล

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๒๑๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖
โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลพระแก้ว

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลขอนแก่น

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้ำการบริหารส่วนตำบลสะกาด

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยกรณีนักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙๖๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบรหการส่วนค้บลกระเทียม

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารค้การบรหการจ้คการองค้การบรหการส่วนค้บล อำเภอสังขะจังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอกความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสังขะ

ด้วย นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ง.

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบสอบถามสำหรับการทำภาคนิพนธ์

เรื่อง ความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามสำหรับการภาคนิพนธ์ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ข้อมูลต่างๆ ที่ได้ศึกษาและรวบรวมในครั้งนี้ เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการจะไม่มีผลกระทบในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่ประการใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้ให้คำตอบในแบบสอบถามฉบับนี้ด้วยความเป็นจริงทุกประการ ทั้งนี้หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างยิ่ง ทางผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ในโอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ให้ตรงกับสถานภาพความเป็นจริงของท่าน

- เพศ
() ชาย () หญิง
- อายุ
() 21 – 30 ปี () 41 – 50 ปี
() 31 – 40 ปี () 51 ปี ขึ้นไป
- ระดับการศึกษา
() ประถมศึกษา () ปริญญาตรี
() มัธยมศึกษา () สูงกว่าปริญญาตรี
() อนุปริญญา
- ตำแหน่งของท่านใน อบต.
() นายก อบต. () หัวหน้าส่วนการคลัง อบต.
() ประธานสภา อบต. () หัวหน้าส่วนโยธา อบต.
() ปลัด อบต.
- ประสบการณ์ในการทำงานใน อบต.
() ต่ำกว่า 1 ปี () 6 – 10 ปี
() 2 – 5 ปี () มากกว่า 10 ปี
- อาชีพ
() เกษตรกร () ค้าขาย
() ธุรกิจส่วนตัว () รับราชการ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความอย่างละเอียดและเขียนเครื่องหมาย / ลงใน
ช่องความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ ตามความเป็นจริง

การบริหารและการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
1. มีการจัดทำแผนระยะสั้น และระยะยาวเพื่อดำเนินงานด้าน ต่างๆ
2. มีการจัดทำร่างงบประมาณเป็นไปตามขั้นตอนของการร่าง ข้อบัญญัติงบประมาณประจำปี
3. มีการตรวจสอบ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นก่อนการจัดทำ งบประมาณ
4. มีการใช้แผนพัฒนาตำบลท้องถิ่นเป็นแนวทางหลักในการ จัดทำงบประมาณ
5. ใช้หลักคุณธรรมในการบริหารงานบุคคล
6. มีการเรียงลำดับการใช้งบประมาณ โครงการก่อสร้างก่อน- หลัง
7. มีการตรวจสอบการประเมินผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณ อย่างเข้มงวด
ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต					
8. ได้ส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบลและสมาชิก อบต. ให้ ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น
9. มีการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอนแก่สถานศึกษา ในเขตบริการของ อบต.
10. มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นการเตรียมการของเด็ก ก่อนเข้าศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
11. มีกองทุนการศึกษาแก่เด็กผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา
12. มีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ต พร้อมสำหรับการศึกษาค้นคว้า

การบริหารและการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<p>ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย</p> <p>13. มีสำนักงานที่พร้อมสำหรับให้บริการประชาชนรับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชนในท้องถิ่น</p> <p>14. มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>15. มีการส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชน</p> <p>16. ธรรมชาติให้ประชาชนมีการประหยัด และยึดหลักความพอเพียง</p> <p>17. มีการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>18. ส่งเสริมการรักษาความปลอดภัย ความสงบของชุมชน เช่น การมีเวรยามรักษาความปลอดภัย</p> <p>19. จัดให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>20. มีการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อป้องกันอาชญากรรมและการกระทำผิด</p> <p>21. มีเครื่องมือในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิช และการท่องเที่ยว</p> <p>22. มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ที่ตนเองตนเอง</p> <p>23. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในตำบลเพื่อส่งออกจำหน่าย</p>

การบริหารและการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม					
24. มีโครงการสนับสนุน ให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และคุ้มค่า
25. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ในการเพาะปลูก
26. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสถานที่สาธารณะ
27. ส่งเสริมจัดกิจกรรมในการปลูกต้นไม้ในชุมชนในวันสำคัญต่างๆ
28. ส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับมลภาวะและมลพิษต่างๆ
29. จัดให้มีการทิ้งขยะอย่างถูกวิธี โดยการแจกที่ถังขยะทุกบ้าน
ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น					
30. มีความพร้อมด้านงบประมาณในการส่งเสริมและสนับสนุน ด้านการศาสนาและวัฒนธรรม
31. มีการจัดกิจกรรมเนื่องในโอกาสวันสำคัญทางศาสนาเช่น วันวิสาขบูชา วันเข้า-ออกพรรษา เป็นต้น
32. ส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณีพื้นบ้าน เช่น การละเล่นพื้นบ้าน เป็นต้น
33. ส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน เช่น วันสงกรานต์, วันผู้สูงอายุ

ตอนที่ 3 โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

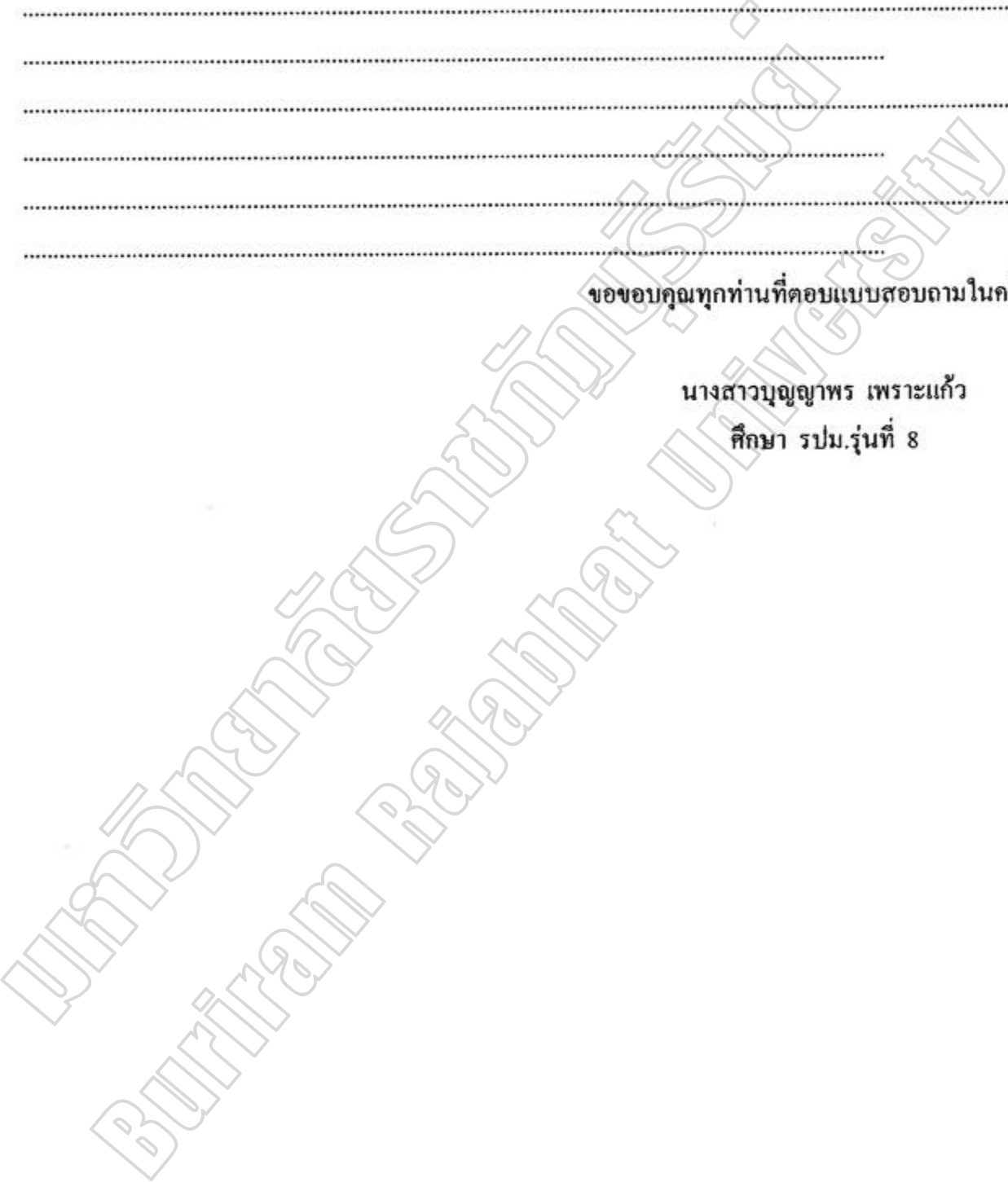
.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางสาวบุญญาพร เพราะแก้ว
ศึกษา รปม.รุ่นที่ 8

ภาคผนวก จ.

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

RELIABILITY ANALYSIS SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	133.9333	195.0989	.5381	.9369
A2	133.9333	190.6851	.5588	.9365
A3	133.8333	192.8333	.6809	.9358
A4	134.0667	190.3402	.6777	.9354
A5	134.1000	188.7828	.6753	.9353
A6	134.3667	195.3437	.3417	.9389
A7	134.0000	189.7931	.6899	.9353
B8	133.9000	187.8862	.5917	.9363
B9	134.1000	194.1621	.4200	.9380
B10	134.1667	192.5575	.4548	.9377
B11	134.5000	191.7759	.6212	.9360
B12	134.0667	190.3402	.5928	.9362
C13	134.3667	198.3092	.1996	.9407
C14	134.1000	188.5759	.7851	.9344
C15	134.1667	192.7644	.5832	.9364
C16	134.1000	188.2310	.6626	.9354
C17	134.4667	194.2575	.4317	.9378
C18	134.4000	196.6621	.3655	.9383
C19	134.4667	191.7747	.5526	.9366
C20	134.4667	195.9126	.4110	.9379
C21	134.5667	195.4264	.4359	.9377
D22	134.3667	190.7230	.6648	.9356
D23	134.4667	191.1540	.5178	.9370
E24	133.9333	190.6161	.6875	.9354
E25	134.0000	188.4828	.7093	.9350
E26	134.1000	190.5069	.5590	.9365
E27	134.0667	190.0644	.6058	.9360
E28	134.4667	191.7057	.5560	.9365
E29	134.6333	191.2747	.5244	.9369
F30	134.3667	195.7575	.3683	.9384
F31	133.8667	190.1885	.6567	.9356
F32	133.7333	195.6506	.5146	.9371
F33	133.6667	193.6092	.6030	.9363

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 33

Alpha = .9385

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	บุญญาพร เพราะแก้ว
วันเดือนปีเกิด	08 กุมภาพันธ์ 2515
สถานที่เกิด	53 หมู่ 9 บ้านตาเคน ตำบลแกใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	53 หมู่ 9 บ้านตาเคน ตำบลแกใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	หัวหน้าส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบลทับทัน อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ 32150
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	องค์การบริหารส่วนตำบลทับทัน อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ 32150
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2526 ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตาเคน ตำบลแกใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2528 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านท่าสว่าง ตำบลท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2534 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสิรินธร อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2536 ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) วิทยาลัยอาชีวศึกษา สุรินทร์ พ.ศ. 2538 บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2553 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ บุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์